

رسالة في الدماء الطبيعية للنساء
(الحرمين والجمعية)

'n Verhandeling oor die
Natuurlike Bloeding van Vroue

'n Verhandelings oor die Natuurlike Bloeding van Vroue

Muhammad bin Salih Al-Uthaymeen

'n Verhandelings oor die Natuurlike Bloeding van Vroue

Deur die Edele Sjeik, die Geleerde

Muhammad bin Salih Al-Uthaymeen

Mag Allah hom, sy ouers en die Moslems vergewe.

In die Naam van Allah, die Barmhartige, die Genadige

Alle lof kom Allah toe; ons prys Hom, ons soek Sy hulp, ons vra Sy vergifnis, en ons bekeer ons tot Hom. En ons soek toevlug by Allah teen die booshede van ons eie siele en die slegte gevolge van ons daad. Wie deur Allah gelei word, vir hom is daar geen misleier nie, en wie Hy laat dwaal, vir hom is daar geen gids nie. En ek getuig dat daar geen god is nie behalwe Allah alleen, sonder enige deelgenoot. En ek getuig dat Muhammad Sy dienaar en boodskapper is. Mag die vrede en seën van Allah op hom, sy familie, sy metgeselle en diene wees wat hulle in goedheid volg tot die Dag van Oordeel, asook oorvloedige groete van vrede.

Om verder te gaan: Waarlik, die bloeding wat 'n vrou ervaar—naamlik menstruasie (Haid), onreëlmatige bloeding (Istihadah) en nageboortelike bloeding (Nifas)—is onder die

belangrike sake wat verduidelik moet word. Daar is 'n behoefte om die reëls daarvan te ken, en om te onderskei tussen die regte en die verkeerde uitsprake van die geleerdes daaroor, en dat mens moet staatmaak op die lig van die Boek en die Sunnah wanneer 'n spesifieke uitspraak bo 'n ander verkies of verwerp word.

1- Omdat hulle die twee primêre bronne is waarop die wette van Allah die Verhewene, waardeur Hy aanbidding van Sy dienaars vereis en hulle verantwoordelik hou, gebou is.

2- Omdat die vertrouwe op die Boek en die Sunnah lei tot gerustheid van die hart, verruiming van die bors, vrede van die siel en die kwytskelding van verpligting voor Allah.

3- Omdat enigiets anders as hierdie twee bronne as bewys benodig word en nie op sigself as onafhanklike bewys dien nie.

Aangesien daar geen bewys is nie behalwe in die woorde van Allah die Verhewene, die woorde van Sy BoodsAPPER (mag die vrede en seëninge van Allah op hom wees), en ook die woorde van die geleerdes onder die Metgeselle volgens die sterkste opinie, op voorwaarde dat daar niks in die Boek en die Sunnah is wat dit weerspreek nie, en dat geen ander Metgesel se mening daarmee bots nie. As daar wel in die Boek en die Sunnah iets is wat dit weerspreek, is dit verpligtend om te volg wat in die Boek en die Sunnah staan. En as 'n ander Metgesel

se mening daarmee bots, moet die sterkste tussen die twee menings gesoek word, en die verkieslike een moet geneem word; volgens Sy, die Verhewene, se woord:

﴿...فَإِنْ تَنَزَّعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾

"...As julle oor iets verskil, verwys dit dan na Allah en die BoodsAPPER, as julle in Allah en die Laaste Dag glo. Dit is beter en die beste vir die eindresultaat." [An-Nisa: 59].

En hierdie is 'n bondige verhandeling oor wat nodig is om te verduidelik aangaande hierdie bloeding en die bepalings daarvan, en dit bevat die volgende hoofstukke:

- Hoofstuk Een: Oor die betekenis van menstruasie en die wysheid daaragter.

- Hoofstuk Twee: Oor die tyd en duur van menstruasie.

- Hoofstuk Drie: Oor die veranderinge of onreëlmatighede rakende menstruasie.

- Hoofstuk Vier: Oor die bepalings van menstruasie.

- Hoofstuk Vyf: Oor onreëlmatige bloeding (Istihadah) en die bepalings daarvan.

- Hoofstuk Ses: Oor nageboortelike bloeding (Nifas) en die bepalings daarvan.

• Hoofstuk Sewe: Oor die gebruik van wat menstruasie voorkom of opwek, en wat swangerskap voorkom of dit beëindig.

Hoofstuk Een: Oor die betekenis van menstruasie en die wysheid daaragter.

Menstruasie in taalkunde: Die vloei en stroom van iets.

En in die Islamitiese wetgewing (Shari'ah): Bloed wat natuurlikerwys by 'n vrou voorkom sonder 'n spesifieke oorsaak op bekende tye. Dit is dus natuurlike bloed wat nie te wyte is aan siekte, 'n wond, 'n miskraam of geboorte nie. Aangesien dit natuurlike bloed is, wissel dit na gelang van die vrou se toestand, haar omgewing en klimaat; daarom verskil vroue duidelik en beduidend hierin.

En die wysheid daaragter: Omdat die fetus in sy moeder se baarmoeder nie gevoed kan word met dit waarmee iemand buite die baarmoeder gevoed word nie, en selfs die mees barmhartige van die skepping teenoor hom geen voedsel by hom kan uitkry nie, het Allah, die Verhewene, by die vrou bloedafskeidings geskep waarmee die fetus in sy moeder se baarmoeder gevoed word sonder die behoefte aan eet en vertering. Dit dring sy liggaam binne deur die naelstring, waar die bloed deur sy are vloei en hom voed. Geseënd is Allah, die Beste van die Skeppers.

Dit is dus die wysheid agter hierdie menstruasie; en daarom stop menstruasie wanneer 'n vrou swanger raak, en sy menstrueer selde. Net so menstrueer borsvoedende vroue selde, veral in die vroeë stadiums van borsvoeding.

Hoofstuk Twee: Oor die tyd en duur van menstruasie.

Die bespreking in hierdie hoofstuk bestaan uit twee dele:

Die eerste deel: Oor die ouderdom waarop menstruasie voorkom.

Die tweede deel: Oor die duur van menstruasie.

Wat die eerste deel betref: Die ouderdom waarop menstruasie oorwegend voorkom, is tussen twaalf en vyftig jaar. Soms kan 'n vrou vroeër of later as dit menstrueer, afhangende van haar toestand, omgewing en klimaat.

Die geleerdes (mag Allah hulle genadig wees) het verskil: Is daar 'n spesifieke limiet vir die ouderdom waarop menstruasie plaasvind, sodat 'n vrou nie daarvoor of daarna kan menstrueer nie, en dat dit wat haar daarvoor of daarna tref, ongesonde bloeding is en nie menstruasie nie?

Die geleerdes het hieroor verskil; Ad-Darimi het gesê - na hy die meningsverskille genoem het -: "Al hierdie is na my mening verkeerd! Want die verwysing in al hierdie dinge is na die werklikheid. Enige hoeveelheid wat gevind word in enige

toestand en ouderdom, moet as menstruasie beskou word. En Allah weet die beste."¹

En dit wat Ad-Darimi gesê het, is die korrekte mening, en dit is die keuse van Sjeik al-Islam Ibn Taymiyyah. Dus, wanneer 'n vrou menstruasie sien, is sy menstruerend, selfs al is sy jonger as nege jaar of ouer as vyftig.² Dit is omdat Allah en Sy Boodskapper die bepalinge van menstruasie aan die bestaan daarvan gekoppel het, en Allah en Sy Boodskapper het nie 'n spesifieke ouderdom daarvoor vasgestel nie. Dit is dus verpligtend om terug te keer na die werklikheid waaraan die bepalinge gekoppel is. Om dit tot 'n spesifieke ouderdom te beperk, vereis 'n bewys uit die Boek of die Sunnah, en daar is geen bewys daarvoor nie.

Wat die tweede deel betref, dit is die duur van menstruasie, naamlik: die tydsduur daarvan.

Die geleerdes het hewig hieroor verskil, in ongeveer ses of sewe menings. Ibn al-Mundhir, mag Allah hom begenadig, het gesê: "En 'n groep het gesê: Daar is geen vasgestelde limiet in dae vir die minimum of die maksimum van menstruasie nie³."

¹ Bepalings vir die vrou in onsekerheid aangaande menstruasie, deur Ad-Darimi (bl. 17).

² Oorgelewer deur Al-Bukhari: Boek van Menstruasie, Hoofstuk: Die menstruerende vrou voltooi al die rites behalwe die Tawaf om die Huis, nr. (305), en Muslim: Boek van Hajj, Hoofstuk: Verduideliking van die tipes van Ihram, nr. (1211).

³ Oorgelewer deur Al-Bukhari: Boek van Umrah, Hoofstuk: Die beloning van Umrah is in ooreenstemming met die inspanning, nr. (1662), en Muslim:

Ek sê: En hierdie mening is soos die vorige mening van Ad-Darimi, en dit is die keuse van Sjeik al-Islam Ibn Taymiyyah, en dit is die korrekte siening; want die Boek, die Sunnah en gesonde oorweging dui daarop.

Die eerste bewys is Sy, die Verhewene, se woord:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ...﴾

"En hulle vra jou oor menstruasie. Sê: Dit is 'n onreinheid; hou julle dus weg van vroue tydens menstruasie en moenie hulle nader totdat hulle rein geword het nie..." [Al-Baqarah: 222], Allah het dus die bereiking van reinheid as die eindpunt van die verbod gemaak, en Hy het nie die verloop van 'n dag en 'n nag, of drie dae, of vyftien dae as die eindpunt gemaak nie. Dit dui daarop dat die bepaling gekoppel is aan die teenwoordigheid of afwesigheid van menstruasie. Dus, wanneer menstruasie teenwoordig is, is die bepaling van toepassing, en wanneer sy daarvan reinig, verval die bepalings daarvan.

Die tweede bewys: Wat vasgestel is in Sahih Muslim dat die Profeet (mag Allah se vrede en seënne op hom wees) vir Aisha gesê het toe sy gemenstrueer het terwyl sy in die staat van Ihram vir Umrah was:

Boek van Hajj, Hoofstuk: Verduideliking van die tipes van Ihram, nr. (1211).

«افْعَلِي مَا يَفْعَلُ الْحَاجُّ، غَيْرَ أَنْ لَا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ حَتَّى تَطْهَرِي». قَالَتْ: فَلَمَّا كَانَ يَوْمَ النَّحْرِ طَهَّرَتْ، فَأَقَاضَتْ.

"Doen wat die pelgrim doen, behalwe dat jy nie die Tawaf om die Huis moet doen totdat jy rein word nie." Sy het gesê: "Toe dit die Dag van die Offer (Yawm an-Nahr) was, het ek rein geword en het ek uitgegaan." Die Hadith¹.

En in die twee Sahihs word oorgelewer dat die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) vir haar gesê het:

«انْتَظِرِي فَإِذَا طَهَّرْتَ فَخُرْجِي إِلَى التَّعِيمِ»،

"Wag, en wanneer jy rein word, gaan dan uit na At-Tan'eem."² Die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het dus reinheid as die eindpunt van die verbod gemaak, en nie 'n spesifieke tydsduur as die eindpunt gemaak nie. Dit dui daarop dat die bepaling verband hou met die teenwoordigheid of afwesigheid van menstruasie.

Die derde bewys: Hierdie ramings en besonderhede wat deur sommige regsgeleerdes oor hierdie saak genoem is, is nie in die Boek van Allah die Verhewene of in die Sunnah van die BoodsAPPER van Allah (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) te vinde nie, ten spyte daarvan dat daar 'n behoefte, om die waarheid te sê 'n noodsaaklikheid, is om dit te verduidelik. As dit

¹ Risalat al-Asmaa' allati 'allaqa ash-Shari' al-Ahkam biha (bl. 35)

² Dieselfde bron (bl. 36).

dus iets was wat die dienaars moes verstaan en waardeur hulle Allah moes aanbid, sou Allah en Sy Boodskapper (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) dit vir almal duidelik gemaak het, as gevolg van die belangrikheid van die bepalings wat daaruit voortspruit, soos die gebed, die vas, die huwelik, egskeiding, erfenis, en ander bepalings, net soos Allah en Sy Boodskapper die aantal gebede, hul tye, hul buigings en hul neerwerpings verduidelik het, en die Zakah: die rykdom daarvan, die minimum drempels, die hoeveelheid en die ontvangers daarvan; en die vas: die duur en tyd daarvan; en die Hajj, en alles wat daarmee gepaard gaan. selfs die etiket van eet, drink, slaap, gemeenskap, sit, die binnegaan en verlaat van die huis, en die etiket van toiletgebruik, selfs die aantal kere om af te vee met klippe (Istijmar), en ander fyn en groot sake waardeur Allah die godsdien vervolmaak het en Sy guns aan die gelowiges voltooi het, soos die Verhewene gesê het:

{...وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيِينًا لِّكُلِّ شَيْءٍ...}

"...En Ons het die Boek aan jou neergesend as 'n duidelike verduideliking van alles..." [An-Nahl: 89], En die Verhewene het gesê:

{...مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ...}

"...Dit is nie 'n versinde verhaal nie, maar 'n bevestiging van wat daaraan voorafgegaan het en 'n

gedetailleerde uiteensetting van alles..." [Yusuf: 111].

Aangesien hierdie ramings en besonderhede nie in die Boek van Allah die Verhewene of in die Sunnah van die BoodsAPPER van Allah (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) gevind word nie, is dit duidelik dat daar nie daarop staatgemaak kan word nie. Daar word slegs staatgemaak op die benaming van menstruasie (Haid), waaraan die Islamitiese bepalinge gekoppel is op grond van die teenwoordigheid of afwesigheid daarvan. En hierdie bewys - dit wil sê: dat die afwesigheid van die vermelding van 'n bepaling in die Boek en die Sunnah 'n bewys is dat dit nie in ag geneem word nie - sal jou bevoordeel in hierdie saak en in ander sake van kennis. Want die Islamitiese bepalinge word nie vasgestel nie behalwe deur 'n bewys uit die Shari'ah vanuit die Boek van Allah, of die Sunnah van Sy BoodsAPPER (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees), of 'n bekende konsensus (Ijma'), of 'n korrekte analogie (Qiyas). Sjeik al-Islam Ibn Taymiyyah het in een van sy reëls gesê: "En hieronder is die naam menstruasie (Haid); Allah het verskeie bepalinge in die Boek en die Sunnah daaraan gekoppel, en Hy het nie die minimum of die maksimum daarvan vasgestel nie, ook nie die reinheid tussen twee menstruasieperiodes nie, ten spyte van die algemene voorkoms daarvan onder die

gemeenskap (Ummah) en hul behoefte daaraan. En die taal onderskei nie tussen een hoeveelheid en 'n ander nie. Dus, wie ook al 'n limiet daaraan stel, het die Boek en die Sunnah weerspreek"¹. Einde van sy aanhaling.

Die vierde bewys: Gesonde oorweging, dit is: korrekte en konsekwente analogie (Qiyas). Dit is omdat Allah die Verhewene menstruasie as 'n onreinheid (skade/ongemak) gekategoriseer het. Wanneer menstruasie ook al teenwoordig is, is die onreinheid teenwoordig; daar is geen verskil tussen die tweede dag en die eerste dag nie, en ook nie tussen die vierde en die derde nie, en daar is geen verskil tussen die sestiende dag en die vyftiende dag nie, en ook nie tussen die agtiende en die sewentiende nie. Menstruasie bly menstruasie, en die onreinheid bly onreinheid. Die oorsaak (vir die bepaling) is ewe veel in beide dae teenwoordig. Hoe kan dit dan reg wees om te onderskei in die bepaling tussen die twee dae terwyl hulle gelyk is in hul oorsaak? Is dit nie in stryd met die korrekte analogie nie? Vereis die korrekte analogie nie die gelykheid van die twee dae in die bepaling as gevolg van hul gelykheid in die oorsaak nie?

Die vyfde bewys: Die verskille en teenstrydighede in die menings van diegene wat limiete stel. Dit dui daarop dat daar in hierdie

¹ Dieselfde bron (bl. 38).

kwessie geen bewys is wat noodwendig gevolg moet word nie. Dit is slegs bepalings gebaseer op persoonlike inspanning (Ijtihad) wat vatbaar is vir foute en korrektheid, sonder dat die een meer waardig is om gevolg te word as die ander nie. Die verwysing tydens 'n geskil is die Boek en die Sunnah.

Wanneer die sterkte van die mening dat daar geen limiet is vir die minimum of maksimum van menstruasie nie, duidelik word, en dat dit die sterkste mening is, weet dan dat enige natuurlike bloed wat 'n vrou sien—wat nie veroorsaak word deur 'n wond of iets dergeliks nie—menstruasiebloed is, sonder 'n beperking in tyd of ouderdom. Behalwe as dit aaneenlopend op die vrou is en nooit stop nie, of vir 'n kort tydjie soos 'n dag of twee in die maand stop; dan is dit onreëlmatige bloeding (Istihadah). En 'n verduideliking van onreëlmatige bloeding (Istihadah) en die bepalings daarvan sal volg—as Allah die Verhewene dit wil.

Sjeik al-Islam Ibn Taymiyyah het gesê: "En die oorspronklike beginsel aangaande alles wat uit die baarmoeder kom, is dat dit menstruasie is, totdat daar bewys gelever word dat dit onreëlmatige bloeding (Istihadah) is"¹.

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari: Boek van Geloof, Hoofstuk: Die godsdienst is maklik, nr. (39), uit die Hadith van Abu Hurairah, mag Allah tevrede met hom wees.

En hy het ook gesê: "Enige bloed wat dus voorkom, is menstruasie, solank dit nie bekend is dat dit bloed van 'n aar of 'n wond is nie"¹. Einde van aanhaling.

En hierdie mening, net soos dit die sterkste is in terme van bewys, is ook nader aan begrip en insig, en makliker om te beoefen en toe te pas as dit wat deur diegene genoem is wat limiete stel. En wat so is, is meer waardig om aanvaar te word as gevolg van die ooreenstemming daarvan met die gees van die Islamitiese godsdienst en sy grondslag, wat gemak en eenvoud is. Allah die Verhewene het gesê:

{وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ...}

"...En Hy het vir julle geen swaarkry in die godsdienst gemaak nie..." [Al-Hajj: 78], En hy (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gesê:

«إِنَّ الدِّينَ يُسْرٌ وَلَنْ يُشَادَّ الدِّينَ أَحَدٌ إِلَّا غَلَبَهُ فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا وَأَبْشِرُوا».

"Waarlik, die godsdienst is maklik, en niemand sal die godsdienst oordryf sonder dat dit hom sal oorwin nie. Wees dus opreg, kom nader (aan perfeksie), en gee blye tydings." Oorgelewer deur Al-Bukhari².

En dit was deel van sy (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) karakter:

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari: Boek van Deugde, Hoofstuk: Die eienskappe van die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees), nr. (3560), en Muslim: Boek van Deugde, Hoofstuk: Sy (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) afstand van sondes, nr. (77/2327).

² Majmu' al-Fatawa (19/238-239).

«أَنَّهُ مَا خَيْرَ بَيْنَ أَمْرَيْنِ إِلَّا اخْتَارَ أَيْسَرَهُمَا مَا لَمْ يَكُنْ إِتْمًا».

"Dat hy nooit tussen twee dinge moes kies sonder dat hy die maklikste van die twee gekies het nie, solank dit nie 'n sonde was nie"¹.

Die menstruasie van 'n swanger vrou:

Dit is oorweldigend die geval dat wanneer 'n vrou swanger raak, haar bloeding stop. Imam Ahmad, mag Allah hom begenadig, het gesê: "Vroue herken swangerskap slegs deur die stop van bloeding"².

As die swanger vrou dus bloed sien, as dit 'n kort tydjie voor die geboorte is, soos twee of drie dae, en dit gaan gepaard met kraampyne, dan is dit nageboortelike bloeding (Nifas). En as dit lank voor die geboorte is, of 'n kort tydjie voor die geboorte maar sonder kraampyne, dan is dit nie nageboortelike bloeding nie. Maar is dit menstruasie waarvoor die bepalinge van menstruasie geld, of is dit ongesonde bloeding wat nie onder die bepalinge van menstruasie val nie?

Hieroor is daar 'n meningsverskil onder die geleerdes. Die korrekte siening is dat dit menstruasie is as dit ooreenstem met haar gewone menstruasiepatroon; want die oorspronklike beginsel aangaande die bloed wat 'n vrou tref, is dat dit menstruasie is, solank daar geen oorsaak is wat

¹ Al-Awsat (2/356).

² Sien: Al-Mughni (1/405).

verhoed dat dit as menstruasie beskou word nie. En daar is niks in die Boek en die Sunnah wat menstruasie by 'n swanger vrou uitsluit nie.

En dit is die skool (Madhhab) van Malik¹ en Ash-Shafi'i², en die keuse van Sjeik al-Islam Ibn Taymiyyah; hy het in Al-Ikhtiyarat (bl. 30) gesê: "En Al-Bayhaqi het dit oorgelewer as 'n vertelling van Ahmad, hy het selfs genoem dat hy (Ahmad) daarna teruggekeer het." Einde van aanhaling.

Hiervolgens geld dieselfde bepaling vir die menstruasie van 'n swanger vrou as vir die menstruasie van 'n nie-swanger vrou, behalwe in twee sake:

Die eerste saak: Egskeiding (Talaq). Dit is verbode om 'n nie-swanger vrou te skei wat 'n wagperiode ('Iddah) moet nakom terwyl sy menstrueer, maar dit is nie verbode in die geval van 'n swanger vrou nie; omdat egskeiding tydens menstruasie vir 'n nie-swanger vrou in stryd is met Sy, die Verhewene, se woord:

{...فَطْلُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ...}

"...skei hulle dan vir hul vasgestelde wagperiode..." [At-Talaq: 1], Wat betref die egskeiding van 'n swanger vrou tydens menstruasie, weerspreek dit dit nie; want wie 'n swanger vrou skei, het haar vir haar wagperiode

¹ Al-Mudawwanah (1/155), An-Nawadir wa Az-Ziyadat (1/136).

² Ikhtilaf al-Fuqaha deur Al-Marwazi (bl. 193), Al-Awsat (2/239).

geskei, of sy nou menstrueer of rein is; want haar wagperiode is weens die swangerskap; en daarom is dit nie vir hom verbode om haar na gemeenskap te skei nie, in teenstelling met ander vroue.

Die tweede saak: Die menstruasie van 'n swanger vrou beëindig nie 'n wagperiode ('Iddah) nie, in teenstelling met die menstruasie van 'n ander vrou; omdat die wagperiode van 'n swanger vrou slegs beëindig word deur die geboorte van die kind, of sy nou menstrueer of nie; volgens Sy, die Verhewene, se woord:

{وَأُولَٰئِ الْأَحْمَالِ أَجْلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ...}

"...En wat die swanger vrou betref, hul wagperiode is totdat hulle hul kinders baar..." [At-Talaq: 4].

Hoofstuk Drie: Oor die veranderinge of onreëlmatighede rakende menstruasie

Die veranderinge rakende menstruasie is van verskeie tipes:

Die eerste tipe: Toename of afname. Byvoorbeeld, as die vrou se gewone siklus ses dae is en die bloeding duur voort tot sewe, of haar gewoonte is sewe dae en sy word rein na ses.

Die tweede tipe: Vervroeging of vertraging. Byvoorbeeld, as haar gewoonte aan die einde van die maand is en sy sien die menstruasie aan die begin daarvan, of haar gewoonte is aan die begin van die maand en sy sien dit aan die einde daarvan.

Die geleerdes het verskil oor die bepaling van hierdie twee tipes. Die korrekte siening is dat, wanneer sy ook al die bloed sien, sy menstruerend is, en wanneer sy ook al daarvan rein word, sy rein is, of dit nou langer as haar gewoonte duur of korter, en of dit nou vroeër kom of later, En die bewys hiervoor is in die vorige hoofstuk genoem, waar die Wetgewer die bepalings van menstruasie gekoppel het aan die teenwoordigheid daarvan.

En dit is die skool (Madhhab) van Ash-Shafi'i¹, en die keuse van Sjeik al-Islam Ibn Taymiyyah². Die skrywer van Al-Mughni het dit ondersteun en verdedig en gesê: "As die gewoonte in ag geneem is op die manier wat in die skool genoem word, sou die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) dit aan sy nasie (Ummah) verduidelik het, en hy sou nie die verduideliking daarvan vertraag het nie; aangesien dit nie toelaatbaar is om 'n verduideliking uit te stel wanneer dit nodig is nie. Sy vrouens en ander vroue het te alle tye 'n verduideliking hiervan nodig gehad, dus sou hy nie nagelaat het om dit te verduidelik nie, en daar is niks van hom (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) oorgedra wat die gewoonte noem of verduidelik nie, behalwe in die geval van die vrou

¹ Al-Umm (1/82).

² Majmu' al-Fatawa (19/238-239).

met onreëlmатige bloeding (Mustahadah) en niks anders nie.¹ Einde van aanhaling.

Die derde tipe: Gelerige (Sufrah) of bruinerige (Kudrah) afskeiding, sodanig dat sy die bloed as geel sien, soos die vloeistof van wonde, of bruinerig tussen geel en swart. As dit tydens menstruasie voorkom, of direk daaraan verbind is voor reinheid plaasvind, dan is dit menstruasie en die bepalinge van menstruasie is daarop van toepassing. En as dit na reinheid is, is dit nie menstruasie nie; gebaseer op die uitspraak van Umm 'Atiyyah, mag Allah tevrede met haar wees: "Ons het die gelerige en bruinerige afskeiding na reinheid as niks beskou nie." Oorgelewer deur Abu Dawud met 'n outentieke (Sahih) ketting², en ook oorgelewer deur Al-Bukhari, sonder haar woorde: ("na reinheid"), maar hy het die hoofstuk daarvoor getitel met sy woorde: Hoofstuk oor die gelerige en bruinerige afskeiding buite die dae van menstruasie³.

Hy het in sy kommentaar, Fath al-Bari, gesê: "Hy dui daarmee op die versoening tussen die voorafgaande Hadith van Aisha in haar stelling: 'Totdat julle die wit afskeiding (Al-Qassah al-Bayda) sien.' En tussen die Hadith van Umm

¹ Al-Mughni (1/396).

² Oorgelewer deur Abu Dawud: Boek van Reiniging, Hoofstuk: Oor die vrou wat die bruinerige en gelerige afskeiding na reinheid sien, nr. (307).

³ Oorgelewer deur Al-Bukhari: Boek van Menstruasie, Hoofstuk: Die gelerige en bruinerige afskeiding buite die dae van menstruasie, nr. (326).

'Atiyyah wat in die hoofstuk genoem word, in die sin dat dit - dit is: die Hadith van Aisha - verstaan word as wanneer sy die gelerige en bruinerige afskeiding in die dae van menstruasie sien. Wat buite daardie dae betref, geld dit wat Umm 'Atiyyah gesê het"¹. Einde van aanhaling.

En die Hadith van Aisha waarna hy verwys het, is dit wat Al-Bukhari as 'n vasstaande (Mu'allaq) vertelling voor hierdie hoofstuk oorgelewer het², dat die vroue vir haar die houer (iets wat die vrou inbring om te weet of daar enige spoor van menstruasie oorgebly het) gestuur het, met die katoen daarin wat die gelerige afskeiding op gehad het, en sy sou sê: "Moenie haastig wees nie totdat julle die wit afskeiding sien"³.

En die wit afskeiding (Al-Qassah al-Bayda) is 'n wit vloeistof wat deur die baarmoeder afgeskei word wanneer menstruasie stop.

Die vierde tipe: Onderbreekte menstruasie, sodanig dat sy een dag bloed sien, en een dag reinheid, en so aan. Hierin is daar twee situasies:

Die eerste situasie: Dat dit altyd by die vrou teenwoordig is, heeltyd. Dan is dit onreëlmatige bloeding (Istihadah), en die bepaling van 'n vrou

¹ Fath al-Bari (1/426).

² Sahih al-Bukhari (1/71).

³ Al-Bukhari het dit oorgelewer: Boek van Menstruasie, Hoofstuk: Die begin en die einde van menstruasie, voor Hadith nr. (320).

met onreëlmatige bloeding (Mustahadah) geld vir die een wat dit sien.

Die tweede situasie: Dat dit nie deurlopend by die vrou is nie, maar net soms by haar voorkom, en sy 'n tydperk van ware reinheid het. Die geleerdes, mag Allah hulle begenadig, het verskil aangaande hierdie toestand van reinheid (die dae sonder bloed). Is dit reinheid, of val dit onder die bepalings van menstruasie?

Die skool (Madhhab) van Ash-Shafi'i, in die mees korrekte van sy twee menings, is dat die bepalings van menstruasie daarop van toepassing is, dus is dit menstruasie¹. En dit is die keuse van Sjeik al-Islam Ibn Taymiyyah, die skrywer van Al-Fa'iq², en die skool van Abu Hanifah³. Dit is omdat die wit afskeiding (Al-Qassah al-Bayda) nie daarin gesien word nie; en omdat as dit as reinheid beskou word, die tydperk daarvoor as 'n menstruasieperiode gesien sou word, en die tydperk daarna as 'n menstruasieperiode, en niemand sê dit nie. Anders sou die wagperiode ('Iddah) met menstruasiesiklusse binne vyf dae kon eindig; En omdat as dit as reinheid beskou word, daar ontbering en moeite sou wees met betrekking tot die bad (Ghusl) en ander dinge elke twee dae, en

¹ Al-Umm (1/83-84).

² Oorgedra van hulle in Al-Insaf.

³ Al-Asl (2/19-20).

ontbering is afwesig in hierdie Shari'ah, alle lof behoort aan Allah.

En die bekende mening binne die skool van die Hanbalis is dat die bloed menstruasie is en die skoon tydperk reinheid is, tensy die totaal van albei die maksimum tydperk van menstruasie oorskry. In daardie geval is die bloed wat die limiet oorskry, onreëlmatige bloeding (Istihadah)¹.

Hy het in Al-Mughni gesê: "Dit blyk dat as die onderbreking in bloeding minder as 'n dag is, dit nie as reinheid beskou word nie, gebaseer op die vertelling wat ons in die afdeling oor nageboortelike bloeding (Nifas) genoem het: dat sy nie ag slaan op minder as 'n dag nie. En dit is die korrekte mening - as Allah wil - want die bloed vloei een keer en stop 'n ander keer. Om dit verpligtend te maak vir iemand wat uur na uur rein word om te bad, bring 'n ontbering mee wat uitgesluit word; weens Sy, die Verhewene, se woord:

{...وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ...}

"...En Hy het vir julle geen swaarkry in die godsdiens gemaak nie..." [Al-Hajj: 78], Hy het gesê: "Hierop gebaseer, is 'n bloedingonderbreking van minder as 'n dag nie reinheid nie, behalwe as sy iets sien wat daarop dui, soos wanneer dit aan die einde

¹ Al-Mughni (1/226).

van haar gewoonte stop of sy die wit afskeiding (Al-Qassah al-Bayda) sien."¹ Einde van aanhaling.

Hierdie mening van die skrywer van Al-Mughni is dus 'n middeweg tussen die twee menings, en Allah weet die beste wat korrek is.

Die vyfde tipe: Droogte van die bloed, sodanig dat die vrou bloot net vogtigheid sien. As dit tydens menstruasie is, of direk daaraan verbind is voor reinheid plaasvind, dan is dit menstruasie. En as dit na reinheid is, is dit nie menstruasie nie; want in die uiterste geval is dit soortgelyk aan die gelerige en bruinerige afskeiding, en dit is die reël daarvoor.

Hoofstuk Vier: Oor die bepaling van menstruasie

Daar is baie bepalinge rakende menstruasie, meer as twintig. Ons sal dié noem waarvoor ons glo daar 'n groot behoefte is. Daarvan is:

Die eerste: Die gebed (Salah): Dit is verbode vir 'n menstruerende vrou om te bid, hetsy verpligte of vrywillige gebede, en dit is nie geldig van haar af nie. Net so is die gebed nie verpligtend vir haar nie, behalwe as sy genoeg tyd van die gebedstydperk inhaal om 'n volle rak'ah te voltooi; dan word die gebed vir haar verpligtend, of sy daardie tyd aan die begin van die gebedstyd of aan die einde daarvan gehaal het.

¹ Al-Mughni (1/257).

'n Voorbeeld hiervan aan die begin daarvan: 'n Vrou wat na sononder vir die duur van 'n rak'ah menstrueer; dit is vir haar verpligtend, wanneer sy rein word, om die Maghrib-gebed in te haal omdat sy 'n gedeelte van die tyd gelykstaande aan 'n rak'ah gehaal het voordat sy gemenstrueer het.

En 'n voorbeeld hiervan aan die einde daarvan: 'n Vrou wat van menstruasie rein word voor sonop vir die duur van 'n rak'ah; dit is verpligtend vir haar as sy reinig om die Fajr-gebed in te haal, want sy het 'n gedeelte van die tyd gehaal wat ruim genoeg is vir 'n rak'ah.

Maar as die menstruerende vrou 'n gedeelte van die tyd haal wat nie ruim genoeg is vir 'n volle rak'ah nie, soos wanneer sy in die eerste voorbeeld 'n oomblik na sononder menstrueer, of in die tweede voorbeeld 'n oomblik voor sonop rein word, dan is die gebed nie vir haar verpligtend nie; volgens die uitspraak van die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees):

«مَنْ أَذْرَكَ رُكْعَةً مِّنَ الصَّلَاةِ فَقَدْ أَذْرَكَ الصَّلَاةَ».

"Wie 'n rak'ah van die gebed haal, het voorwaar die gebed gehaal." Ooreengekom daaroor¹, want die

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari: Boek van die Tye van Gebed, Hoofstuk: Wie 'n rak'ah van die gebed haal, nr. (580). En Muslim: Boek van die Moskees en die Plekke van Gebed, Hoofstuk: Wie 'n rak'ah van die gebed haal, het daardie gebed gehaal, nr. (607), uit die Hadith van Abu Hurairah, mag Allah tevrede met hom wees.

begrip daarvan is dat wie minder as 'n rak'ah inhaal, nie die gebed gehaal het nie.

En as sy 'n rak'ah van die tyd van die Asr-gebed inhaal, is die Zhuhr-gebed saam met Asr op haar verpligtend? Of as sy 'n rak'ah van die tyd van die Isha-gebed inhaal, is die Maghrib-gebed saam met Isha op haar verpligtend?

Hieroor is daar 'n verskil onder die geleerdes, en die korrekte siening is dat niks vir haar verpligtend is behalwe dit waarvan sy die tyd gehaal het nie, en dit is slegs die Asr- en Isha-gebede; weens sy uitspraak (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees):

«مَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنَ الْعَصْرِ قَبْلَ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ فَقَدْ أَدْرَكَ الْعَصْرَ».

"Wie 'n rak'ah van Asr inhaal voordat die son ondergaan, het Asr gehaal." Ooreengekom daaroor¹, Die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het nie gesê: het Zhuhr en Asr gehaal nie.

En hy het nie die verpligting van Zhuhr op hom genoem nie, en die basiese beginsel is vryheid van verpligting, en dit is die skool (Madhhab) van Abu Hanifah en Malik, soos van hulle oorgedra in Sharh al-Muhadhdhab².

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari: Boek van die Tye van Gebed, Hoofstuk: Wie 'n rak'ah van Fajr haal, nr. (579). En Muslim: Boek van die Moskees en die Plekke van Gebed, Hoofstuk: Wie 'n rak'ah haal, het daardie gebed gehaal, nr. (608), uit die Hadith van Abu Hurairah, mag Allah tevrede met hom wees.

² Al-Majmu' Sharh al-Muhadhdhab (3/70).

Wat betref die lofprysing van Allah (Dhikr), die sê van Allahu Akbar (Takbir), Subhanallah (Tasbih), en Alhamdulillah (Tahmid), en die sê van Bismillah oor kos en ander dinge, die lees van Hadith en Fiqh, smeking (Du'a) en die sê van Amin daarop, en die luister na die Koran; niks hiervan is vir haar verbode nie, aangesien dit bevestig is in die twee Sahihs en ander bronne,

«أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَتَكَبَّرُ فِي حَجَرٍ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا وَهِيَ حَائِضٌ فَيَقْرَأُ الْقُرْآنَ».

"dat die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) in die skoot van Aisha, mag Allah tevrede met haar wees, sou leun terwyl sy gemenstrueer het, en dan die Koran sou opsê"¹.

En in die twee Sahihs is ook oorgelewer dat Umm 'Atiyyah, mag Allah tevrede met haar wees, gehoor het hoe die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) sê:

«يَخْرُجُ الْعَوَاتِقُ وَذَوَاتُ الْخُدُورِ وَالْحَيْضُ -يَعْنِي: إِلَى صَلَاةِ الْعِيدَيْنِ- وَلَيْسَ هُنَّ الْخَيْرُ، وَدَعْوَةُ الْمُؤْمِنِينَ، وَيَعْتَزُّلُ الْحَيْضُ الْمُصَلَّى».

"Die jong meisies, die vroue in afsondering en die menstruerende vroue moet uitgaan - bedoelende: na die twee Eid-gebede - en hulle moet die goedheid en die smekinge van die gelowiges aanskou, en die

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari: Boek van Menstruasie, Hoofstuk: 'n Man wat opsê in die skoot van sy vrou terwyl sy menstrueer, nr. (297). En Muslim: Boek van Menstruasie, Hoofstuk: 'n Man wat leun in die skoot van sy vrou terwyl sy menstrueer en die lees van die Koran, nr. (301), uit die Hadith van Aisha, mag Allah tevrede met haar wees.

menstruerende vroue moet wegbly van die gebedsplek"¹.

Wat betref die lees van die Koran deur die menstruerende vrou self: as dit is deur met die oog te kyk of met die hart te oordink sonder om met die tong te praat, is daar geen probleem daarmee nie, soos wanneer die Mushaf of die bord neergesit word en sy na die verse kyk en dit met haar hart lees. An-Nawawi het in Sharh al-Muhadhdhab gesê: "Dit is toelaatbaar sonder enige meningsverskil"².

Maar as haar leeswerk gesproke met die tong is, is die meerderheid van die geleerdes van mening dat dit verbode en ontoelaatbaar is, en Al-Bukhari³, Ibn Jarir At-Tabari⁴ en Ibn Al-Mundhir⁵ het gesê: dit is toelaatbaar.

En dit word oorvertel van Malik en van Ash-Shafi'i in sy vroeëre uitspraak⁶, soos van hulle oorgedra in Fath al-Bari⁷.

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari: Boek van Menstruasie, Hoofstuk: Die bywoning van die menstruerende vrou van die twee Eids en die smeking van die Moslems, en hulle moet wegbly van die gebedsplek, nr. (324). En Muslim: Boek van die Gebed van die Twee Eids, Hoofstuk: Die vermelding van die toelaatbaarheid vir vroue om uit te gaan in die twee Eids na die gebedsplek en die getuienis van die preek, wegblywend van die mans, nr. (890).

² Al-Majmu' (2/357).

³ Sien Sahih al-Bukhari: Boek van Menstruasie, Hoofstuk: Die menstruerende vrou voltooi al die rites behalwe die Tawaf om die Huis, en Fath al-Bari (1/407-408).

⁴ Fath al-Bari (1/408).

⁵ Al-Awsat (2/223).

⁶ Al-Majmu' (2/356).

⁷ Fath al-Bari (1/408).

En Al-Bukhari het as 'n vasstaande vertelling (Mu'allaq) van Ibrahim An-Nakha'i oorgelewer: "Daar is geen probleem daarmee as sy 'n vers lees nie"¹.

En Sjeik al-Islam Ibn Taymiyyah het in Al-Fatawa, die versameling van Ibn Qasim, gesê: "Daar is in werklikheid geen Sunnah wat haar verbied van die Koran nie, want sy uitspraak:

«لَا تَقْرَأُ الْحَائِضُ وَلَا الْجُنُبُ شَيْئًا مِنَ الْقُرْآنِ»

'Nóg die menstruerende vrou, nóg die persoon in 'n toestand van groot onreinheid (Junub) mag enigiets van die Koran lees nie'², is 'n swak (Da'if) Hadith volgens die eenstemmigheid van diegene met kennis van Hadith³.

En vroue het in die tyd van die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) gemenstrueer. As die lees (van die Koran) dan vir hulle verbode was, net soos die gebed, sou dit iets wees wat die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) aan sy nasie (Ummah) sou verduidelik het, en die Moeders van die Gelowiges

¹ Al-Bukhari het dit vasgestel: Boek van Menstruasie, Hoofstuk: Die menstruerende vrou voltooi al die rites behalwe die Tawaf om die Huis, voor Hadith nr. (305).

² Oorgelewer deur At-Tirmidhi: Hoofstukke oor Reiniging, Hoofstuk: Wat oorgelewer is aangaande die Junub en die menstruerende vrou dat hulle nie die Koran lees nie, nr. (131).

³ Sien: Al-'Ilal van At-Tirmidhi (bl. 69 / sy rangskikking), en As-Sunan Al-Kubra van Al-Bayhaqi (1/309), en Al-Ahkam Ash-Shar'iyyah van Ibn 'Abd Al-Haqq (1/504), en Nasb Ar-Rayah van Az-Zayla'i (1/195).

sou dit geleer het, en dit sou iets wees wat hulle aan die mense sou oorgedra het. Aangesien niemand 'n verbod hieroor van die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) oorgedra het nie, is dit nie toelaatbaar om dit as verbode te maak nie, wetende dat hy dit nie verbied het nie. En as hy dit nie verbied het nie, ten spyte van die algemene voorkoms van menstruasie in sy tyd, is dit bekend dat dit nie verbode is nie."¹ Einde van aanhaling.

Wat paslik is om te sê nadat ons die meningsverskil van die geleerdes verstaan het, is: Dit is beter vir 'n menstruerende vrou om nie die Koran met die tong uit te spreek nie, behalwe as daar 'n behoefte daarvoor is, soos wanneer sy 'n onderwyseres is en sy die leerlinge mondelings moet leer, of tydens 'n eksamen waar die student moet lees om getoets te word, of soortgelyke situasies.

Die tweede: Vas (Siyam): Dit is verbode vir die menstruerende vrou om te vas, hetsy verpligte of vrywillige vas, en dit is nie geldig van haar af nie. Sy is egter verplig om die verpligte vas in te haal; as gevolg van die Hadith van Aisha, mag Allah tevrede met haar wees:

"كَانَ يُصِيبُنَا ذَلِكَ - تَعْنِي: الْحَيْضَ - فَتُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّوْمِ وَلَا تُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّلَاةِ".

¹ Majmu' al-Fatawa (26/191).

"Dit het ons getref - bedoelende menstruasie - en ons is toe beveel om die vas in te haal, maar ons is nie beveel om die gebed in te haal nie." Ooreengekom daaroor¹.

As sy menstrueer terwyl sy vas, is haar vas ongeldig, selfs al was dit 'n oomblik voor sononder, en sy is verplig om daardie dag in te haal as dit 'n verpligte vas was. Maar as sy die beweging van menstruasie voor sononder voel, maar dit nie uitkom voor ná sononder nie, dan is haar vas volledig en dit word nie ongeldig volgens die korrekte siening nie; want bloed aan die binnekant van die liggaam het geen bepaling aan hom gekoppel nie;

en omdat die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees), toe hy gevra is oor 'n vrou wat in haar slaap sien wat 'n man sien: "Is 'n bad (Ghusl) op haar verpligtend?"

قال: «نَعَمْ إِذَا هِيَ رَأَتْ الْمَاءَ»

Gesê het: "Ja, as sy die vloeistof sien."² Hy het dus die bepaling gekoppel aan die sien van die afskeiding, nie aan die beweging daarvan nie.

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari: Boek van Menstruasie, Hoofstuk: Die menstruerende vrou haal nie die gebed in nie, nr. (321). En Muslim: Boek van Menstruasie, Hoofstuk: Die verpligting vir die menstruerende vrou om vas in te haal en nie die gebed nie, nr. (335). En die bewoording is dié van Muslim.

² Oorgelewer deur Al-Bukhari: Boek van Kennis, Hoofstuk: Beskeidenheid in kennis, nr. (130). En Muslim: Boek van Menstruasie, Hoofstuk: Die verpligting van die bad (Ghusl) vir die vrou..., nr. (313).

Dieselfde geld vir menstruasie: die bepaling daarvan word nie vasgestel behalwe deur dit uiterlik te sien nie, en nie bloot deur die beweging daarvan nie.

En as die dagbreek aanbreek (Fajr) terwyl sy menstrueer, is haar vas vir daardie dag nie geldig nie, selfs al word sy 'n oomblik ná dagbreek rein.

En as sy 'n rukkie voor dagbreek rein word en sy vas, is haar vas geldig, selfs al bad (Ghusl) sy eers na dagbreek. Net soos 'n persoon in onreinheid (Junub) wat die voorneme maak om te vas terwyl hy Junub is, en hy eers bad nadat dagbreek aangebreek het; sy vas is geldig; weens die Hadith van Aisha, mag Allah tevrede met haar wees, wat gesê het:

"كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصْبِحُ جُنُبًا مِنْ جَمَاعٍ غَيْرِ احْتِلَامٍ ثُمَّ يَصُومُ فِي رَمَضَانَ."

"Die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) sou in 'n toestand van groot onreinheid (Junub) van gemeenskap, nie 'n nat droom nie, ontwaak en dan sy vas in Ramadan voortsit." Ooreengekom daaroor¹.

Die derde bepaling: Die Tawaf (omsingeling) om die Huis (die Kaäba): Dit is verbode vir haar om die Tawaf om die Huis te doen, hetsy dit verpligtend of

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari: Boek van Vas, Hoofstuk: Die bad (Ghusl) van die vastende persoon, nr. (1931). En Muslim: Boek van Vas, Hoofstuk: Die geldigheid van die vas van iemand vir wie die dagbreek aanbreek terwyl hy Junub is, nr. (1109).

vrywillig is, en dit is nie geldig van haar af nie; wat die res van die handeling betref, soos die loop (Sa'i) tussen Safa en Marwah, die staan by Arafah, die deurbring van die nag in Muzdalifah en Mina, die gooi van klippies by die Jamarat, en ander rites van Hajj en Umrah, dit is nie vir haar verbode nie, gebaseer op die uitspraak van die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) aan Aisha toe sy gemenstrueer het:

«أَفْعَلِي مَا يَفْعَلُ الْحَاجُّ غَيْرَ إِلَّا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ حَتَّى تَطْهَرِي».

"Doen wat die pelgrim doen, behalwe dat jy nie die Tawaf om die Huis moet doen totdat jy rein word nie"¹.

Op grond hiervan, as 'n vrou die Tawaf in 'n toestand van reinheid uitvoer, en die menstruasie begin direk na die Tawaf of gedurende die loop (Sa'i), dan is daar geen blaam daarop nie.

Die vierde bepaling: Die afskaffing van die Afskeidstawaf (Tawaf al-Wada') vir haar: As die vrou die rites van Hajj en Umrah voltooi, en sy dan menstrueer voordat sy na haar tuisland vertrek, en die menstruasie duur voort tot haar vertrek, dan vertrek sy sonder om 'n afskeidstawaf te doen; as gevolg van die Hadith van Ibn Abbas, mag Allah tevrede wees met hulle, wat gesê het:

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari in die Boek van Menstruasie, Hoofstuk: Die menstruerende vrou voltooi al die rites behalwe die Tawaf om die Huis, nr. (305). En Muslim in die Boek van Hajj, Hoofstuk: Verduideliking van die tipes van Ihram, nr. (1211).

"أَمَرَ النَّاسُ أَنْ يَكُونَ آخِرُ عَهْدِهِمْ بِالْبَيْتِ، إِلَّا أَنَّهُ خُفِيَ عَنِ الْمَرْأَةِ الْحَائِضِ."

"Die mense is beveel dat hul laaste verblyf by die Huis moet wees, behalwe dat dit verlig is vir die menstruerende vrou." [Ooreengekom daaroor]¹.

Dit word ook nie vir die menstruerende vrou by haar vertrek aanbeveel om na die deur van Al-Masjid al-Haram te kom en smeekbedes (Du'a) te maak nie; omdat dit nie van die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) oorgedra is nie, en dade van aanbidding (Ibadat) is gebaseer op wat oorgedra (bewys) is. Trouens, wat van die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) oorgedra is, dui op die teendeel. In die verhaal van Safiyyah, mag Allah tevrede met haar wees, toe sy na die Tawaf al-Ifadah (die verpligte Tawaf van Hajj) gemenstrueer het, het die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) vir haar gesê:

«فَلْتَنْفِرْ إِذْنٌ».

"Laat haar dan vertrek." Ooreengekom daaroor².

En hy het haar nie beveel om by die deur van die moskee teenwoordig te wees nie, en as dit voorgeskryf was (Mashru'), sou hy dit verduidelik het. Wat betref die Tawaf van Hajj en Umrah, dit

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari: Boek van Hajj, Hoofstuk: Die Afskeidstawaf (Tawaf al-Wada'), nr. (1755). En Muslim: Boek van Hajj, Hoofstuk: Die verpligting van die Afskeidstawaf en die afskaffing daarvan vir die menstruerende vrou, nr. (1328).

² Oorgelewer deur Al-Bukhari: Boek van Hajj, Hoofstuk: Wanneer die vrou menstrueer na sy vertrek (van Arafah), nr. (1757). En Muslim: Boek van Hajj, Hoofstuk: Die verpligting van die Afskeidstawaf, nr. (1211).

word nie vir haar afgeskaf nie, maar sy voer die Tawaf uit sodra sy rein geword het.

Die vyfde bepaling: Verblijf in die moskee: Dit is verbode vir die menstruerende vrou om in die moskee te bly, selfs in die gebedsplek van Eid (Musalla al-'Eid) is dit vir haar verbode om te bly. As gevolg van die Hadith van Umm 'Atiyyah, mag Allah tevrede met haar wees: dat sy gehoor het hoe die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) sê:

«يَخْرُجُ الْعَوَاتِقُ وَذَوَاتُ الْخُدُورِ وَالْحَيْضُ».

"Die jong meisies, die vroue in afsondering en die menstruerende vroue moet uitgaan." En daarin staan:

«يَعْتَزِلُ الْحَيْضُ الْمُصَلَّى».

"Die menstruerende vroue moet wegbly van die gebedsplek." Ooreengekom daaroor¹.

Die sesde bepaling: Gemeenskap (Jima'): Dit is verbode vir haar man om gemeenskap met haar te hê, en dit is verbode vir haar om hom daartoe in staat te stel; weens Sy, die Verhewene, se woord:

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari: Boek van Menstruasie, Hoofstuk: Die bywoning van die menstruerende vrou van die twee Eids en die smeking van die Moslems, en hulle moet wegbly van die gebedsplek, nr. (324). En Muslim: Boek van die Gebed van die Twee Eids, Hoofstuk: Die vermelding van die toelaatbaarheid vir vroue om uit te gaan in die twee Eids na die gebedsplek en die getuienis van die preek, wegblywend van die mans, nr. (890).

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ...﴾

"En hulle vra jou oor menstruasie. Sê: Dit is 'n onreinheid; hou julle dus weg van vroue tydens menstruasie en moenie hulle nader totdat hulle rein geword het nie..." [Al-Baqarah: 222], En wat met "menstruasie" (Al-Mahid) hier bedoel word, is die tyd van menstruasie sowel as die plek daarvan, wat die geslagsdeel is; en as gevolg van die uitspraak van die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees):

«اصْنَعُوا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا النِّكَاحَ».

"Doen alles, behalwe gemeenskap (An-Nikah)." Dit wil sê: Geslagsgemeenskap. Oorgelewer deur Muslim¹; en omdat die Moslems dit eens is (Ijma') oor die verbod op gemeenskap met 'n menstruerende vrou in haar geslagsdeel.

Dit is dus nie toelaatbaar vir 'n persoon wat in Allah en die Laaste Dag glo om hierdie verwerplike daad te pleeg nie, waarvan die verbod aangedui is deur die Boek van Allah die Verhewene, die Sunnah van Sy BoodsAPPER (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees), en die konsensus van die Moslems. As hy dit doen, is hy van diegene wat Allah en Sy BoodsAPPER teëstaan, en 'n ander pad

¹ Oorgelewer deur Muslim: Boek van Menstruasie, Hoofstuk: Die toelaatbaarheid vir 'n menstruerende vrou om haar man se kop te was, nr. (302).

as dié van die gelowiges volg. Daar word gesê in Al-Majmu' Sharh al-Muhadhdhab (bl. 374, vol. 2): Ash-Shafi'i, mag Allah hom begenadig, het gesê: "Wie dit doen, het voorwaar 'n groot sonde (Kabirah) gepleeg." Ons metgeselle en ander het gesê: "Wie die gemeenskap met 'n menstruerende vrou as toelaatbaar (Halal) beskou, word as 'n ongelowige (Kafir) geklassifiseer." Einde van die woorde van An-Nawawi.

En dit is vir hom toelaatbaar gemaak - en alle lof behoort aan Allah - om sy begeerte te bevredig sonder gemeenskap, soos om te soen, te omhels, en intimiteit te hê op ander plekke as die geslagsdeel. Dit is egter beter om nie intiem te wees in die area tussen die naeltjie en die knie nie, behalwe met 'n versperring (soos klere) tussenin; as gevolg van die uitspraak van Aisha, mag Allah tevrede met haar wees:

"كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْمُرُنِي فَأَنْزِرُ فَيُبَاشِرُنِي وَأَنَا حَائِضٌ".

"Die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) sou my beveel om 'n lendedoek (Izar) aan te trek, en hy sou dan intiem met my wees terwyl ek gemenstrueer het." Ooreengekom daaroor¹.

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari: Boek van Menstruasie, Hoofstuk: Intimiteit met die menstruerende vrou, nr. (301). En Muslim: Boek van Menstruasie, Hoofstuk: Intimiteit met die menstruerende vrou bo-oor die lendedoek, nr. (293).

Die sewende bepaling: Egskeiding (Talaq): Dit is verbode vir die man om die menstruerende vrou te skei terwyl sy menstrueer; weens Sy, die Verhewene, se woord:

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ...﴾

"O Profeet, wanneer julle van vroue skei, skei hulle dan vir hul vasgestelde wagperiode..." [At-Talaq: 1] Dit wil sê: in 'n toestand waarin hulle onmiddellik 'n bekende wagperiode in die gesig staar ten tye van die egskeiding, en dit gebeur slegs as hy haar skei terwyl sy swanger is of rein is sonder dat gemeenskap plaasgevind het; want as sy geskei word tydens menstruasie, begin sy nie dadelik met die wagperiode nie, aangesien die menstruasie waartydens sy geskei is nie by die wagperiode ingesluit word nie. En as sy geskei word terwyl sy rein is na gemeenskap, is die wagperiode wat sy in die gesig staar nie bekend nie, aangesien dit nie vasstaan of sy swanger geraak het van hierdie gemeenskap sodat haar wagperiode deur die swangerskap bepaal word nie, en of sy nie swanger is nie sodat haar wagperiode deur menstruasie bepaal word. Aangesien daar nie sekerheid oor die tipe wagperiode was nie, is die egskeiding vir hom verbode totdat die saak duidelik word.

Die egskeiding van 'n menstruerende vrou tydens haar menstruasie is dus verbode as gevolg

van die voorafgaande vers; en weens dit wat vasgestel is in die twee Sahihs en ander bronne uit die Hadith van Ibn Umar: "dat hy sy vrou geskei het terwyl sy gemenstrueer het, en Umar het die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) daarvan in kennis gestel. Die BoodsAPPER van Allah (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het kwaad geword daarvoor en het gesê:

«مَرْءٌ فَلْيَرِاجِعْهَا ثُمَّ لِيُمْسِكْهَا حَتَّى تَطْهَرَ، ثُمَّ تَحِيضَ، ثُمَّ تَطْهَرَ، ثُمَّ إِنْ شَاءَ أَمْسَكَ بَعْدَ، وَإِنْ شَاءَ طَلَّقَ قَبْلَ أَنْ يَمْسَ، فَبِئْسَ الْوَعْدُ الَّذِي أَمَرَ اللَّهُ أَنْ تُطْلَقَ لَهَا النِّسَاءُ».

"Beveel hom om haar terug te neem en haar dan te behou totdat sy rein word, dan weer menstrueer, dan weer rein word. Daarna, as hy wil, kan hy haar behou, en as hy wil, kan hy haar skei voordat hy haar aanraak (gemeenskap het). En dit is die wagperiode waarvoor Allah beveel het dat vroue geskei moet word"¹.

As 'n man dus sy vrou skei terwyl sy menstrueer, oortree hy, en hy moet tot Allah die Verhewene bekeer, en hy moet die vrou terugneem in sy huwelik om haar op 'n wettige (Shar'i) manier te skei in ooreenstemming met die bevel van Allah en Sy BoodsAPPER. Hy moet haar dan na die terugneem laat totdat sy rein word van die

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari: Boek van Egskeiding, nr. (5251). En Muslim: Boek van Egskeiding, Hoofstuk: Die verbod op die egskeiding van 'n menstruerende vrou sonder haar toestemming, en dat as hy oortree die egskeiding plaasvind en hy beveel word om haar terug te neem, nr. (1471), uit die Hadith van Ibn Umar, mag Allah tevrede wees met hulle.

menstruasie waartydens hy haar geskei het, sodat sy dan weer menstrueer, en as sy dan weer rein word, kan hy haar behou as hy wil, of haar skei voordat hy gemeenskap met haar het.

Daar is drie uitsonderings op die verbod op egскеiding tydens menstruasie:

Die eerste: As die egскеiding is voordat hy afsondering met haar gehad het of aan haar geraak het (gemeenskap), is daar geen probleem om haar te skei terwyl sy menstrueer nie; want sy het in daardie geval geen wagperiode ('Iddah) nie, en dus is die skei van haar nie in teenstryd nie met Sy, die Verhewene, se woord:

{...فَطَّأُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ...}

"...skei hulle dan vir hul vasgestelde wagperiode..." [At-Talaq: 1].

Die tweede: As die menstruasie tydens swangerskap plaasvind, en die rede daarvoor is reeds voorheen verduidelik.

Die derde: As die egскеiding in ruil vir vergoeding (Khul') is, is daar geen probleem om haar te skei terwyl sy menstrueer nie.

Byvoorbeeld, as daar 'n geskil en slegte samelewing tussen die huweliksmaats is, en die man vergoeding neem om haar te skei, is dit toelaatbaar, selfs al menstrueer sy; weens die Hadith van Ibn Abbas, mag Allah tevrede wees met hulle, dat die vrou van Thabit bin Qais bin Shammas

na die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) gekom en gesê het: "O BoodsAPPER van Allah, ek blameer hom nie vir sy karakter of geloof nie, maar ek haat ondankbaarheid (of ongeloof) in Islam." Die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gesê:

«أَتَرَدِينِ عَلَيْهِ حَدِيثَهُ؟»

"Sal jy sy tuin aan hom teruggee?" Sy het gesê: "Ja." Die BoodsAPPER van Allah (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het toe gesê:

«اقْبَلِ الْحَدِيثَ وَطَافَّهَا تَطْلِيفَةً»

"Aanvaar die tuin en skei haar eenmalig." [Oorgelewer deur Al-Bukhari]¹.

Die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het nie gevra nie: Het sy gemenstrueer of was sy rein? Omdat hierdie egskeiding 'n loskoping van die vrou se eie kant af is, was dit toelaatbaar tydens behoefte daaraan in watter toestand sy ook al was.

Hy het in Al-Mughni gesê as 'n verduideliking vir die toelaatbaarheid van Khul' tydens menstruasie (bl. 52, vol. 7, gedruk in Egipte): "Omdat die verbod op egskeiding in menstruasie is as gevolg van die skade wat haar tref met 'n lang wagperiode ('Iddah), en Khul' is om die skade te verwyder wat

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari: Boek van Egskeiding, Hoofstuk: Al-Khul' en hoe die egskeiding daarin plaasvind, nr. (5273), uit die Hadith van Ibn Abbas, mag Allah tevrede wees met hulle.

haar tref deur slegte samelewing en verblyf by iemand wat sy haat en verafsku. Daardie skade is groter as die skade van 'n lang wagperiode, so dit is toelaatbaar om die grootste van die twee af te weer met die kleinste; en daarom het die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) die vrou wat Khul' soek, nie uitgevra oor haar toestand nie." Einde van sy aanhaling.

Wat betref die sluiting van die huwelikskontrak met 'n vrou terwyl sy menstrueer, dit is nie 'n probleem nie; want die basiese beginsel is toelaatbaarheid, en daar is geen bewys vir die verbod daarop nie. Daar moet egter in ag geneem word wanneer die man by haar ingaan (vir intimiteit) terwyl sy menstrueer. As daar vertrouwe is dat hy nie gemeenskap met haar sal hê nie, is daar geen probleem nie; andersins moet hy nie by haar ingaan totdat sy rein word nie, uit vrees dat hy sal verval in dit wat verbode is.

Die agtste bepaling: Die berekening van die wagperiode ('Iddah) na egskeiding deur middel daarvan - dit wil sê: menstruasie: As die man sy vrou skei nadat hy aan haar geraak het (gemeenskap) of afsondering met haar gehad het, is dit op haar verpligtend om te wag vir drie volle menstruasiesiklusse, as sy een van dié is wat menstrueer en sy nie swanger was nie; weens Sy, die Verhewene, se woord:

﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ...﴾

"En die geskeide vroue moet vir drie menstruasiesiklusse (Quru') wag..." [Al-Baqarah: 228], Dit wil sê: drie menstruasiesiklusse. As sy swanger was, is haar wagperiode totdat sy heeltemal geboorte gee aan die kind, of die tydperk lank of kort was; weens Sy, die Verhewene, se woord:

﴿...وَأُولَاتِ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ...﴾

"...En wat die swanger vroue betref, hul wagperiode is totdat hulle hul kinders baar..." [At-Talaq: 4], As sy nie van dié is wat menstrueer nie, soos 'n jong meisie wat nog nie begin menstrueer het nie, of iemand wat in die menopouse is weens ouderdom, of 'n operasie gehad het waarin haar baarmoeder verwyder is, of enige ander rede waarna sy geen hoop het op die terugkeer van menstruasie nie, dan is haar wagperiode drie maande; weens Sy, die Verhewene, se woord:

﴿وَاللَّائِي يَئِسْنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبَتْمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحِضْنَ...﴾

"En diegene van julle vroue wat van menstruasie wanhoop, as julle twyfel, hul wagperiode is drie maande, asook dié wat nog nie gemenstrueer het nie..." [At-Talaq: 4], As sy een is wat menstrueer, maar haar menstruasie het gestop weens 'n bekende oorsaak soos siekte of borsvoeding, dan bly sy in die wagperiode, al is die

tydperk lank, totdat die menstruasie terugkeer en sy dit as wagperiode bereken. As die oorsaak weggaan maar die menstruasie keer nie terug nie, deurdat sy genees is van die siekte of sy klaar is met borsvoeding en die menstruasie bly weg, dan wag sy 'n volle jaar vanaf die verdwyning van die oorsaak. Dit is die korrekte siening, wat ooreenstem met die beginsels van die Islamitiese wetgewing (Shari'ah). Want as die oorsaak weggaan en die menstruasie nie terugkeer nie, word sy soos iemand wie se menstruasie weens 'n onbekende oorsaak gestop het. En as haar menstruasie sonder 'n bekende oorsaak stop, wag sy vir 'n volle jaar: nege maande as voorsorg vir 'n moontlike swangerskap, want dit is die mees algemene duur van 'n swangerskap, en drie maande as die 'Iddah.

Maar as die egskeiding na die sluiting van die huwelikskontrak was, maar voor gemeenskap en afsondering, is daar hoegenaamd geen wagperiode vir haar nie, nie in menstruasies of enigiets anders nie; weens Sy, die Verhewene, se woord:

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا...)

"O julle wat glo, as julle met die gelowige vroue trou en hulle dan skei voordat julle hulle aanraak, dan het julle geen wagperiode wat julle teen hulle kan bereken nie..." [Al-Ahzab: 49].

Die negende bepaling: Die bepaling van die leegheid van die baarmoeder, dit wil sê: dat dit vry is van swangerskap. En dit is nodig wanneer ook al dit vereis word om te oordeel dat die baarmoeder vry is, en dit behels verskeie kwessies:

Een daarvan: As 'n persoon sterf en hy laat 'n vrou agter wie se ongebore kind van hom kan erf, en sy het reeds 'n man, mag haar man nie gemeenskap met haar hê totdat sy menstrueer, of totdat haar swangerskap duidelik blyk nie. As haar swangerskap duidelik word, beslis ons dat die kind erf as gevolg van ons bepaling dat hy bestaan het tydens die dood van die een wat die erfposisie laat. En as sy menstrueer, beslis ons dat hy nie erf nie as gevolg van ons bepaling dat die baarmoeder leeg was weens die menstruasie.

Die tiende bepaling: Die verpligting van die bad (Ghusl): Dit is verpligtend vir die menstruerende vrou om, wanneer sy rein word, te bad deur die hele liggaam te reinig; weens die uitspraak van die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) aan Fatimah bint Abi Hubaish:

«فَإِذَا أَقْبَلَتِ الْحَيْضَةَ فَدَعِيَ الصَّلَاةَ، وَإِذَا أَدْبَرَتْ فَأَغْتَسِلِي وَصَلِّي».

"Wanneer die menstruasie begin, laat dan die gebed, en wanneer dit stop, bad en bid."
[Oorgelewer deur Al-Bukhari]¹.

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari: Boek van Menstruasie, Hoofstuk: Die begin en die einde van menstruasie, nr. (320), en Muslim: Boek van Menstruasie,

Die minimum verpligting van die bad (Ghusl) is om haar hele liggaam daarmee te bedek, insluitend wat onder die hare is. Dit is egter beter om dit te doen in ooreenstemming met wat in die Hadith oorgedra is. Van die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) toe Asma bint Shakl hom gevra het oor die bad na menstruasie, het hy (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) gesê:

«تَأْخُذُ إِحْدَاكُنَّ مَاءَهَا وَتَسْدِرُهَا فَتَطَهَّرُ فَتُحَسِّنُ الطُّهُورَ، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَى رَأْسِهَا فَتَذْلُكُهُ ذَلَكًا شَدِيدًا، حَتَّى تَبْلُغَ شُؤُونَ رَأْسِهَا، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَيْهَا الْمَاءَ، ثُمَّ تَأْخُذُ فِرْصَةً مُمَسَّكَةً - أَيْ: قِطْعَةً قُمَاشٍ فِيهَا مِسْكٌ - فَتَطَهَّرُ بِهَا»

"Een van julle moet haar water en lotusblare neem en haarself goed reinig, en dan gooi sy dit oor haar kop en vryf dit stewig in, totdat dit die wortels van haar hare bereik. Dan gooi sy die water oor haarself, en sy neem dan 'n stukkie lap ('Firsah') wat met muskus geparfumeer is - dit wil sê: 'n stuk materiaal met muskus - en reinig haarself daarmee." Asma het gevra: "Hoe moet sy haarself daarmee reinig?" Hy het geantwoord:

«سُبْحَانَ اللَّهِ!»

"Subhanallah!" (Glorie aan Allah!) Aisha het vir haar gesê: "Jy volg die spoor van die bloed." [Oorgelewer deur Muslim]¹.

Hoofstuk: Die vrou met onreëlmatige bloeding, haar bad en haar gebed, nr. (333), uit die Hadith van Aisha, mag Allah tevrede met haar wees.

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari: Boek van Menstruasie, Hoofstuk: Die bad na menstruasie, nr. (315), en Muslim: Boek van Menstruasie, Hoofstuk: Die aanbeveling vir die vrou wat na menstruasie bad om 'n stukkie lap met

Dit is nie verpligtend om die hare op die kop los te maak nie, tensy dit so styf gebind is dat daar gevrees word dat die water nie by die wortels daarvan sal uitkom nie; op grond van wat in Sahih Muslim oorgelewer is uit die Hadith van Umm Salamah, mag Allah tevrede met haar wees, dat sy die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) gevra het en gesê het: "Ek is 'n vrou wat die hare op my kop styf vleg; moet ek dit losmaak vir die bad van groot onreinheid (Janabah)?" En in 'n ander vertelling: "vir menstruasie en Janabah?" Hy het geantwoord:

«لَا، إِنَّمَا يَكْفِيكَ أَنْ تَحْتِيَ عَلَى رَأْسِكَ ثَلَاثَ حَتَّيَاتٍ ثُمَّ تُفَيِّضِينَ عَلَيْكَ الْمَاءَ فَتَطْهُرِينَ».

"Nee, dit is vir jou genoeg om drie handevol water oor jou kop te gooi en dan water oor jouself te giet sodat jy rein word"¹.

As die menstruerende vrou gedurende die tydperk van 'n gebed rein word, is dit vir haar verpligtend om haar te haas om te bad om die gebed in sy tyd uit te voer. As sy op reis is en nie water het nie, of as sy water het maar bang is vir skade as sy dit gebruik, of as sy siek is en water haar sal benadeel, dan doen sy Tayammum (droë ablusie)

muskus op die plek van die bloed te gebruik, nr. (332), uit die Hadith van Aisha, mag Allah tevrede met haar wees.

¹ Oorgelewer deur Muslim: Boek van Menstruasie, Hoofstuk: Die reël vir die vlegsels van die een wat bad, nr. (330), uit die Hadith van Umm Salamah, mag Allah tevrede met haar wees.

as plaasvervanger vir die bad totdat die struikelblok verwyder is, en dan bad sy.

En sommige vroue word tydens die gebedstydperk rein, en hulle stel die bad tot 'n ander tyd uit deur te sê: "Ek kan my nie volkome reinig in hierdie tyd nie." Maar dit is nie 'n verskoning of regverdiging nie; want sy kan haar beperk tot die minimum verpligting vir die bad, en die gebed in die regte tyd daarvan uitvoer. En wanneer sy meer tyd het, kan sy haarself volkome reinig.

Hoofstuk Vyf: Oor onreëlmatige bloeding (Istihadah) en die bepalings daarvan

Istihadah: Die aanhoudende bloeding van 'n vrou in so 'n mate dat dit glad nie by haar stop nie, of dit stop net vir 'n kort tydjie soos 'n dag of twee in 'n maand.

Die bewys vir die eerste situasie, waar die bloed glad nie stop nie, is wat vasgestel is in Sahih al-Bukhari van Aisha, mag Allah tevrede met haar wees, wat gesê het: Fatimah bint Abi Hubaish het vir die BoodsAPPER van Allah (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) gesê:

"يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي لَا أَطْهُرُ."

"O BoodsAPPER van Allah, ek word glad nie rein nie." En in 'n ander vertelling:

"أَسْتَحَاضُ فَلَا أَطْهُرُ."

"Ek het deurlopende bloeding en word nie rein nie"¹.

Die bewys vir die tweede situasie, waar die bloed net vir 'n kort tydjie stop, is die Hadith van Hamnah bint Jahsh toe sy na die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) gekom en gesê het:

"يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَسْتَحَاضُ حَيْضَةً كَثِيرَةً شَدِيدَةً".

"O BoodsAPPER van Allah, ek ly aan baie erge en hewige onreëlmatige bloeding." [Die Hadith.. Oorgelewer deur Ahmad, Abu Dawud, en At-Tirmidhi², en hy het dit as outentiek (Sahih) verklaar en oorgedra dat Imam Ahmad dit as outentiek beskou het en Al-Bukhari as goed (Hasan)]³.

Die situasies van Istihadah:

Daar is drie situasies vir die vrou met Istihadah (Mustahadah):

Die eerste situasie: Dat sy 'n bekende menstruasiesiklus voor die onreëlmatige bloeding

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari: Boek van Ablusie (Wudu), Hoofstuk: Die was van bloed, nr. (228), en Muslim: Boek van Menstruasie, Hoofstuk: Die vrou met onreëlmatige bloeding, haar bad en haar gebed, nr. (333), uit die Hadith van Aisha, mag Allah tevrede met haar wees.

² Oorgelewer deur Ahmad (6/349), en Abu Dawud: Boek van Reiniging, Hoofstuk: Vir wie gesê is: as die menstruasie begin, laat die gebed, nr. (287), en At-Tirmidhi: Hoofstukke oor Reiniging, Hoofstuk: Oor die vrou met Istihadah dat sy twee gebede kan saamsmelt met een bad, nr. (128), uit die Hadith van Hamnah bint Jahsh, mag Allah tevrede met haar wees.

³ Sunan At-Tirmidhi: Hoofstukke oor Reiniging, Hoofstuk: Oor die vrou met Istihadah dat sy twee gebede kan saamsmelt met een bad, na Hadith nr. (128).

gehad het. In dié geval verwys sy terug na die duur van haar vorige bekende menstruasie, neem daardie dae in ag as menstruasie, en die bepaling van menstruasie geld daarop. Enigiets anders as dit, is Istihadah, en die bepaling van Istihadah geld daarop.

'n Voorbeeld hiervan: 'n Vrou wat gewoonlik ses dae van menstruasie van die begin van elke maand gehad het, en toe is sy getref deur onreëlmatige bloeding, wat veroorsaak het dat die bloeding aanhoudend geword het. Haar menstruasie is dan ses dae van die begin van elke maand, en die res is Istihadah; weens die Hadith van Aisha, mag Allah tevrede met haar wees, dat Fatimah bint Abi Hubaish gesê het: "O BoodsAPPER van Allah, ek ly aan aanhoudende bloeding en word nie rein nie; moet ek die gebed nalaat?" Hy het gesê:

«لَا، إِنَّ ذَلِكَ عَرَقٌ، وَلَكِنْ دَعِيَ الصَّلَاةَ قَدْرَ الْأَيَّامِ الَّتِي كُنْتَ تَحِيضِينَ فِيهَا ثُمَّ اغْتَسِلِي وَصَلِّي.»

"Nee, dit is bloed uit 'n aar. Maar laat staan die gebed vir die aantal dae waarin jy gewoonlik gemenstrueer het, was jou dan, en bid." Oorgelewer deur Al-Bukhari¹.

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari: Boek van Menstruasie, Hoofstuk: Menstruasie, en wat van vroue aanvaar word oor menstruasie en swangerskap in dit wat moontlik is, nr. (325), uit die Hadith van Aisha, mag Allah tevrede met haar wees.

En in Sahih Muslim: dat die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) vir Umm Habibah bint Jahsh gesê het:

«أَمْكُثِي قَدْرَ مَا كَانَتْ تَحْبِسُكِ حَبِصَتُكَ ثُمَّ اغْتَسِلِي وَصَلِّي».

"Wag (hou op bid) vir die periode wat jou menstruasie jou gewoonlik teruggehou het, bad dan en bid"¹.

Hiervolgens rus 'n vrou met Istihadah wat 'n bekende menstruasieperiode gehad het, vir die duur van haar gewone menstruasie; dan bad sy en bid, en sy steur haar in daardie tyd nie aan die bloed nie.

Die tweede situasie: Dat sy geen bekende menstruasieperiode voor die Istihadah gehad het nie, en die onreëlmatige bloeding deurlopend was vandat sy die heel eerste keer bloed gesien het. Hierdie vrou maak gebruik van onderskeiding (Tamyiz). Haar menstruasie is dus dít wat onderskei kan word as swart, dik of weens die reuk daarvan; daarop is die bepalings van menstruasie van toepassing. Wat buite dit is, is Istihadah, waarop die bepalings van Istihadah van toepassing is.

'n Voorbeeld hiervan: 'n Vrou sien bloed vir die heel eerste keer, en dit hou aan, maar sy sien dit vir

¹ Oorgelewer deur Muslim: Boek van Menstruasie, Hoofstuk: Die vrou met onreëlmatige bloeding, haar bad en gebed, nr. (334), uit die Hadith van Aisha, mag Allah tevrede met haar wees.

tien dae as swart en die res van die maand as rooi. Of sy sien dit vir tien dae as dik en die res van die maand dun. Of sy sien dit vir tien dae met die reuk van menstruasie, en die res van die maand sonder reuk. In die eerste voorbeeld is haar menstruasie die swart bloed, in die tweede voorbeeld is dit die dik bloed, en in die derde voorbeeld die een met die reuk. Enigiets anders as dit is Istihadah; weens die uitspraak van die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) aan Fatimah bint Abi Hubaish:

«إِذَا كَانَ دَمُ الْحَيْضَةِ فَإِنَّهُ أَسْوَدُ يُعْرِفُ، فَإِذَا كَانَ ذَلِكَ فَأَمْسِكِي عَنِ الصَّلَاةِ فَإِذَا كَانَ الْآخَرُ فَتَوَضَّئِي وَصَلِّي؛ فَإِنَّمَا هُوَ عِرْقٌ».

"As dit menstruasiebloed is, is dit swart en word dit herken (of dit is bekend). As dit die geval is, weerhou jou van gebed. As dit die ander (tipe) is, doen Wudu en bid, want dit is van 'n aar." [Oorgelewer deur Abu Dawud en An-Nasa'i, en as outentiek verklaar deur Ibn Hibban en Al-Hakim]¹.

En alhoewel daar bedenkinge is oor die ketting (Sanad) en teks (Matn) van hierdie Hadith, het die

¹ Oorgelewer deur Abu Dawud: Boek van Reiniging, Hoofstuk: Vir wie gesê is: as die menstruasie begin, laat die gebed, nr. (286), en An-Nasa'i: Boek van Reiniging, Hoofstuk: Wat oorgelewer is oor die vrou met Istihadah wat die dae van haar menstruasie geken het voordat die bloed by haar deurlopend geword het, nr. (211), en Ibn Majah: Boek van Reiniging en die Sunnahs daarvan, Hoofstuk: Wat oorgelewer is oor die vrou met Istihadah wat die dae van haar menstruasie geken het... nr. (620), en Ibn Hibban in sy Sahih (1348), en Al-Hakim in Al-Mustadrak (618), uit die Hadith van Aisha, mag Allah tevrede met haar wees.

geleerdes, mag Allah hulle begenadig, wel daarvolgens gehandel, en dit is meer gepas om daarvolgens te handel as om haar terug te verwys na die gewoonte van die meerderheid vroue.

Die derde situasie: Dat sy geen bekende menstruasieperiode en ook nie 'n geldige onderskeiding het nie, deurdat die onreëlmatige bloeding deurlopend was sedert sy die heel eerste keer bloed gesien het, en haar bloed net een eienskap het of onbestendige eienskappe het wat onmoontlik as menstruasie beskou kan word nie. In hierdie geval volg sy die gewoonte van die meerderheid vroue. Haar menstruasie sal dus ses of sewe dae van elke maand wees, wat begin vanaf die heel eerste tydperk dat sy die bloed gesien het. Wat daarna volg, is onreëlmatige bloeding (Istihadah).

'n Voorbeeld hiervan: Sy sien die heel eerste keer bloed op die vyfde dag van die maand en dit gaan deurlopend aan sonder dat daar enige geldige onderskeiding vir menstruasie is, hetsy deur kleur of iets anders. Dan sal haar menstruasie elke maand ses of sewe dae wees en begin vanaf die vyfde dag van elke maand; as gevolg van die Hadith van Hammah bint Jahsh, mag Allah tevrede met haar wees, wat gesê het: "O BoodsAPPER van Allah, ek het erge en groot onreëlmatige bloeding, wat is u raad daaroor? Dit het my verhinder om te bid en te vas." Toe het hy (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) gesê:

«أَنْعَتْ لَكَ (أَصِفْ لَكَ اسْتِعْمَالَ) الْكُرْسُفَ (وَهُوَ الْفُطْنُ) تَصْعِيْنَهُ عَلَى الْفَرْجِ، فَإِنَّهُ يُذْهِبُ الدَّمَ»،

"Ek skryf vir jou die gebruik van katoen (Kursuf) voor. Jy plaas dit op die geslagsdeel, en dit sal die bloed wegneem." Sy het gesê: "Dit is meer as dit." En in hierdie Hadith het hy gesê:

«إِنَّمَا هَذَا رَكْضَةٌ مِنْ رَكْضَاتِ الشَّيْطَانِ، فَتَحْيِضِي سِتَّةَ أَيَّامٍ أَوْ سَبْعَةً فِي عِلْمِ اللَّهِ تَعَالَى، ثُمَّ اغْتَسِلِي حَتَّى إِذَا رَأَيْتِ أَنَّكَ قَدْ طَهَّرْتَ وَاسْتَنْقَيْتِ فَصَلِّي أَرْبَعًا وَعِشْرِينَ أَوْ ثَلَاثًا وَعِشْرِينَ لَيْلَةً وَأَيَّامَهَا وَصُومي».

"Hierdie is slegs een van die skoppe van die Satan, beskou dit as menstruasie vir ses of sewe dae in die kennis van Allah die Verhewene, bad dan totdat jy sien dat jy gereinig is, en bid dan vir vier-en-twintig of drie-en-twintig nagte en dae, en vas." Die Hadith. [Oorgelewer deur Ahmad, Abu Dawud en At-Tirmidhi en hy het dit as outentiek verklaar¹, en daar is van Ahmad oorgedra dat hy dit outentiek gemaak het, en van Al-Bukhari dat hy dit as goed gemaak het]².

En sy stelling (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees): "ses of sewe dae" is nie om 'n keuse te gee nie, maar is vir ondersoek (Ijtihad). Sy moet kyk

¹ Oorgelewer deur Ahmad (6/439), en Abu Dawud: Boek van Reiniging, Hoofstuk: Vir wie gesê is: as die menstruasie begin, laat die gebed, nr. (287), en At-Tirmidhi: Hoofstukke oor Reiniging, Hoofstuk: Oor die vrou met Istihadah dat sy twee gebede kan saamsmelt met een bad, nr. (128), uit die Hadith van Hamnah bint Jahsh, mag Allah tevrede met haar wees.

² Sunan At-Tirmidhi: Hoofstukke oor Reiniging, Hoofstuk: Oor die vrou met Istihadah dat sy twee gebede kan saamsmelt met een bad, na Hadith nr. (128).

wat die naaste aan haar toestand is van diegene wat in bou met haar ooreenstem, naby haar ouderdom en familie is, en na wat die naaste aan menstruasie in haar bloed lyk, en soortgelyke oorwegings. As dit die naaste blyk te wees aan ses, maak sy dit ses; en as dit die naaste is aan sewe, maak sy dit sewe.

Die toestand van die een wat soortgelyk is aan 'n vrou met Istihadah:

Daar kan by 'n vrou 'n oorsaak ontstaan wat bloeding uit haar geslagsdeel tot gevolg het, soos 'n operasie in die baarmoeder of laer af. Hierdie is van twee tipes:

Die eerste tipe: As dit bekend is dat sy nie meer na die operasie kan menstrueer nie, byvoorbeeld as die operasie 'n volledige verwydering van die baarmoeder is, of die toemaak daarvan in so 'n mate dat geen bloed daaruit kom nie. Vir hierdie vrou is die bepalings van Istihadah nie van toepassing nie. Haar bepaling is dieselfde as dié van iemand wat geel of bruin afskeiding of vogtigheid na reinheid sien. Sy hou dus nie op met die gebed of met vas nie, en gemeenskap met haar is nie verbode nie, en 'n bad (Ghusl) is nie weens hierdie bloed verpligtend nie. Sy is wel verplig om tydens gebed die bloed te was, en om 'n lap of iets dergeliks om die geslagsdeel te bind om te verhoed dat die bloed uitkom. Dan moet sy Wudu doen vir die gebed, en sy moet nie daarvoor Wudu doen voordat die tyd

daarvan ingegaan het as dit 'n spesifieke tyd het soos die vyf daaglikse gebede nie; andersins doen sy dit wanneer sy die gebed wil uitvoer, soos by algemene vrywillige gebede.

Die tweede tipe: As dit nie bekend is of haar menstruasie na die operasie onmoontlik gemaak is nie, maar sy kan steeds menstrueer. Haar reël is dieselfde as dié van 'n vrou met Istihadah. Dit word bewys deur wat hy (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) gesê het aan Fatimah bint Abi Hubaish:

«إِنَّمَا ذَلِكَ عِرْقٌ وَلَيْسَ بِالْحَيْضَةِ، فَإِذَا أَقْبَلَتِ الْحَيْضَةُ فَأَثَرُكِ الصَّلَاةِ».

"Dit is slegs 'n aar en nie menstruasie nie. As die menstruasie begin, laat staan die gebed"¹.

Want sy stelling:

«فَإِذَا أَقْبَلَتِ الْحَيْضَةُ»

"As die menstruasie begin..." bewys dat die bepaling van Istihadah geld vir iemand vir wie menstruasie moontlik is, met 'n begin en 'n einde. Wat die een betref vir wie menstruasie onmoontlik is, is haar bloed onder alle omstandighede die bloed van 'n aar.

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari: Boek van Ablusie, Hoofstuk: Die was van bloed, nr. (228), en Muslim: Boek van Menstruasie, Hoofstuk: Die vrou met onreëlmatige bloeding, haar bad en haar gebed, nr. (333), uit die Hadith van Aisha, mag Allah tevrede met haar wees.

Die bepalings van Istihadah:

Ons het uit die voorafgaande geleer wanneer die bloed menstruasie is en wanneer dit onreëlmatige bloeding (Istihadah) is. Wanneer dit menstruasie is, is die reëls van menstruasie daarop van toepassing. En wanneer dit Istihadah is, is die reëls van Istihadah daarop van toepassing.

En die belangrike bepalings van menstruasie is reeds voorheen genoem.

Wat die bepalings van Istihadah betref, is dit soos die bepalings vir reinheid (Tuhr). Daar is geen verskil tussen die vrou met Istihadah en rein vroue nie, behalwe in die volgende:

Eerstens: Dit is verpligtend vir haar om vir elke gebed Wudu te doen; volgens die uitspraak van die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) aan Fatimah bint Abi Hubaish:

«ثُمَّ تَوَضَّئِي لِكُلِّ صَلَاةٍ».

"Doen dan Wudu vir elke gebed." Oorgelewer deur Al-Bukhari in die hoofstuk oor die was van bloed, Die betekenis hiervan is dat sy nie Wudu vir 'n gebed met 'n vasgestelde tyd doen tensy die tyd daarvoor reeds ingetree het nie. Wat betref gebede sonder 'n spesifieke tyd, sy doen Wudu daarvoor wanneer sy dit wil uitvoer.

Tweedens: Wanneer sy Wudu wil doen, moet sy die spore van die bloed afwas, en 'n lap op katoen om die geslaksdeel bind sodat dit die bloed

terughou; weens die uitspraak van die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) aan Hamnah:

«أَنْعْتُ لَكَ الْكُرْسُفَ فَإِنَّهُ يُذْهِبُ الدَّمَ». قَالَتْ: فَإِنَّهُ أَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ. قَالَ: «فَاتَّجِذِي ثَوْبًا». قَالَتْ: هُوَ أَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ. قَالَ: «فَقَتْلَجِمِي».

"Ek skryf vir jou die gebruik van katoen (Kursuf) voor, want dit sal die bloed wegneem." Sy het gesê: "Dit is meer as dit." Hy het gesê: "Neem dan 'n doek." Sy het gesê: "Dit is meer as dit." Hy het gesê: "Dan moet jy dit stewig toebind as 'n tuig (Lijam)." Die Hadith, En wat daarna uitkom benadeel haar nie; as gevolg van die uitspraak van die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) aan Fatimah bint Abi Hubaish:

«اجْتَنِبِي الصَّلَاةَ أَيَّامَ حَيْضِكَ، ثُمَّ اغْتَسِلِي وَتَوَضَّئِي لِكُلِّ صَلَاةٍ، ثُمَّ صَلِّي، وَإِنْ قَطَرَ الدَّمُ عَلَى الْحَصِيرِ».

"Weerhou jou van gebed gedurende die dae van jou menstruasie, bad dan en doen Wudu vir elke gebed, en bid dan, selfs al drup die bloed op die mat." [Oorgelewer deur Ahmad en Ibn Majah]¹.

Derdens: Gemeenskap. Die geleerdes het verskil oor die toelaatbaarheid daarvan as hy nie ongemak vrees deur dit te vermy nie. Die korrekte siening is dat dit heeltemal toelaatbaar is; omdat daar baie

¹ Oorgelewer deur Ahmad (6/204), en Ibn Majah, Boek van Reiniging en die Sunnahs daarvan, Hoofstuk: Wat oorgelewer is oor die vrou met Istihadah..., nr. (624), uit die Hadith van Aisha, mag Allah tevrede met haar wees.

vroue wat tien of meer beloop, met Istihadah getref was in die tyd van die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees), en Allah nog Sy BoodsAPPER het gemeenskap met hulle verbied nie, Inteendeel, die woord van die Verhewene:

(...فَاعْتَرَلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ...)

"...hou julle dus weg van vroue tydens menstruasie..." [Al-Baqarah: 222] is bewys dat dit nie verpligtend is om hulle in ander omstandighede te vermy nie. En omdat die gebed vir haar toelaatbaar is, is gemeenskap makliker. Die analogie (Qiyas) van gemeenskap met haar teenoor gemeenskap met 'n menstruerende vrou is verkeerd; omdat hulle nie gelyk is nie, selfs volgens diegene wat sê dit is verbode. En analogie is ongeldig as daar 'n verskil is.

Hoofstuk Ses: Oor nageboortelike bloeding (Nifas) en die bepaling daarvan

Nifas: Bloed wat deur die baarmoeder afgeskei word as gevolg van geboorte, of dit nou daarmee saam, daarna, of twee of drie dae daarvoor gebeur met kraampyne.

En Sjeik al-Islam Ibn Taymiyyah het gesê: "Wat sy sien wanneer die kraampyne begin, dit is Nifas." Hy het dit nie beperk tot twee of drie dae nie, en sy bedoeling is: kraampyne wat gevolg word deur 'n geboorte, anders is dit nie Nifas nie. Die geleerdes het verskil: het dit 'n vasgestelde minimum- en

maksimumlimiet? Sjeik Taqi-ud-Din het in sy verhandeling oor die name waaraan die Wetgewer bepalings gekoppel het (bl. 37) gesê: "Die Nifas het geen vasgestelde limiet vir sy minimum of sy maksimum nie. As aanvaar word dat 'n vrou bloed vir meer as veertig, sestig of sewentig dae sien en dit stop dan, is dit Nifas. Maar as dit aanhou, dan is dit ongesonde bloeding, en in daardie geval is die limiet veertig dae, want dit is die uiterste wat gewoonlik vir die meerderheid geld soos die oorlewerings aandui." Einde van aanhaling.

Ek sê: Hiervolgens, as haar bloed verby veertig dae aanhou en dit haar gewoonte was dat dit eers daarna gestop het, of as daar tekens is dat dit binnekort gaan stop, moet sy wag totdat dit stop, andersins moet sy bad wanneer veertig dae verby is; want dit is die gewoonte. Behalwe as dit ooreenstem met die tyd van haar menstruasie, dan wag sy totdat die tydperk van menstruasie verby is. As dit daarna stop, moet dit as haar nuwe gewoonte beskou word, en sy sal in die toekoms daarvolgens handel. As dit egter aanhou, is sy 'n vrou met Istihadah en keer sy terug na die vorige bepalings van Istihadah. En as sy rein word deurdat die bloed by haar stop, selfs voor veertig dae, is sy rein. Sy bad, bid, vas en haar man mag gemeenskap met haar hê. Behalwe as die onderbreking korter as 'n

dag is, dan het dit geen bepaling nie, soos hy in Al-Mughni gesê het¹.

En Nifas word nie bevestig tensy sy iets baar waarin die vorming van 'n mens duidelik sigbaar is nie. As sy 'n klein miskraam kry waarin die vorming van 'n mens nie duidelik is nie, dan is haar bloed nie nageboortelike bloed nie, maar dit is bloed van 'n aar. Haar bepaling is dus dié van 'n vrou met Istihadah. Die minimum tydperk waartydens die menslike vorming duidelik word, is tagtig dae vanaf die begin van swangerskap, en die meeste daarvan is negentig dae.

Al-Majd Ibn Taymiyyah het gesê: Wanneer sy bloed sien vir 'n dag terwyl daar kraampyne is, slaan sy nie ag daarop nie, en na die bevalling weerhou sy van gebed en vas. As dit na die geboorte duidelik word in teenstryd met die uiterlike (bv. geen menslike vorm), keer sy terug en haal dit in. As die saak nie duidelik word nie, bly die uiterlike bepaling van toepassing en is daar geen verpligting om in te haal nie. Hy is aangehaal in Sharh al-Iqna'².

Bepalings van Nifas:

Die bepaling van Nifas is presies dieselfde as die bepaling van menstruasie, behalwe in die volgende:

¹ Al-Mughni (1/252-253).

² Kashshaf al-Qina' (1/219)

Die eerste is die wagperiode ('Iddah). Die 'Iddah word deur egskeiding en nie Nifas in ag geneem nie; want as die egskeiding voor die geboorte plaasgevind het, word die wagperiode deur die geboorte beëindig en nie deur die Nifas nie. En as die egskeiding na die geboorte was, wag sy vir die terugkeer van menstruasie soos voorheen genoem.

Die tweede: Tydens die tydperk van Ila' word die periode van menstruasie as deel van die tyd bereken, maar die tydperk van Nifas word nie as deel daarvan bereken nie.

En Ila': Is wanneer 'n man 'n eed sweer om glad nie of vir 'n tydperk van langer as vier maande gemeenskap met sy vrou te vermy. As hy sweer en sy vra vir gemeenskap, word daar vir hom 'n periode van vier maande na sy eed gegee. Wanneer dit voltooi is, word hy verplig om gemeenskap te hê of te skei op versoek van die vrou. As die vrou tydens hierdie tydperk Nifas beleef, word dit nie teen die man bereken nie, en die bedrag van die Nifas-dae word by die vier maande gevoeg, in teenstelling met menstruasie, waarvan die duur wel teen die man bereken word.

Derdens: Puberteit word bereik deur menstruasie en word nie bereik deur nageboortelike bloeding (Nifas) nie; omdat 'n vrou nie swanger kan raak totdat sy vloeistof afskei nie, dus is die bereiking van puberteit deur die afskeiding wat die swangerskap voorafgaan.

Vierdens: As menstruasiebloed stop en dan na haar gewoonte terugkeer, is dit verseker menstruasie. Byvoorbeeld as haar gewoonte agt dae is, en sy sien menstruasie vir vier dae, dan stop dit vir twee dae, en kom dan op die sewende en agtste dag terug. Hierdie bloed wat terugkeer is verseker menstruasie, en die bepaling van menstruasie geld daarvoor. Wat die bloed van Nifas betref: as dit voor veertig dae stop en dan binne veertig dae weer terugkeer, is dit twyfelagtig. Sy is dus verplig om te bid en die verpligte vas op hul spesifieke tye te doen, en alles wat vir 'n menstruerende vrou verbode is (behalwe verpligte dade) is vir haar verbode. Na haar reiniging haal sy in wat sy tydens hierdie bloeding gedoen het van dit wat 'n menstruerende vrou verplig is om in te haal. Dit is die bekende mening onder die Hanbali-geleerdes¹.

Die korrekte siening is dat as die bloed na haar terugkeer in 'n tyd wat moontlik Nifas kan wees, dit Nifas is, andersins is dit menstruasie, tensy dit aaneenlopend by haar bly, dan is dit onreëlmatige bloeding (Istihadah).

En dit is naby dit wat in Al-Mughni² van Imam Malik, mag Allah hom begenadig, oorgedra is, waar hy gesê het: En Malik het gesê: "As sy die bloed sien

¹ Al-Mughni (1/253).

² Al-Mughni (1/253).

na twee of drie dae - dit wil sê: nadat dit gestop het - dan is dit Nifas, andersins is dit menstruasie." Einde van aanhaling. En dit is in ooreenstemming met die keuse van Sjeik al-Islam Ibn Taymiyyah, mag Allah hom begunadig.

Daar is in werklikheid niks twyfelagtig rakende bloeding nie, maar twyfel is 'n relatiewe saak waaroor mense verskil na gelang van hul kennis en begrip. Die Boek en die Sunnah bevat 'n duidelike verduideliking van alles, en Allah, verhewe is Hy, het niemand verplig om twee keer te vas of twee keer Tawaf te doen nie, behalwe as daar in die eerste een 'n gebrek was wat slegs deur inhaal (Qada) herstel kan word. Wat betref as die dienskneg doen waartoe hy in staat is volgens sy verpligting, dan is hy vrygestel van verantwoordelikheid, soos die Verhewene gesê het:

﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا...﴾

"Allah belas geen siel bo sy vermoë nie..." [Al-Baqarah: 286], En Hy het gesê:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ...﴾

"Vrees Allah dus sover julle kan..." [At-Taghabun: 16].

Die vyfde verskil tussen menstruasie en Nifas: Met menstruasie, as sy voor haar gewone tydperk rein word, is dit vir haar man toelaatbaar om gemeenskap met haar te hê sonder weersin (Karahah). Wat betref Nifas, as sy voor veertig dae

rein word, word gemeenskap deur haar man as afkeurenswaardig (Makruh) beskou volgens die bekende mening in die skool (Madhhab). Die korrekte siening is dat dit nie vir hom afkeurenswaardig is om gemeenskap met haar te hê nie, En dit is die mening van die meerderheid van die geleerdes; omdat weersin (Karahah) 'n Islamitiese (Shar'i) bepaling is wat 'n Islamitiese bewys vereis, en in hierdie saak is daar niks anders as wat Imam Ahmad oorvertel het van Uthman bin Abi Al-Aas nie, dat sy na hom gekom het voor (die einde van) veertig dae, waarop hy gesê het: "Moenie my nader nie"¹.

En dit impliseer nie noodwendig weersin nie; want dit kon van sy kant af as 'n voorsorgmaatreël gewees het uit vrees dat sy nie seker was van haar reinheid nie, of dat die bloed as gevolg van gemeenskap weer kon begin vloei, of om ander redes. En Allah weet die beste.

Hoofstuk Sewe: Oor die gebruik van dinge wat menstruasie voorkom of dit opwek, en

¹ Al-Mughni (2/252), en die oorgelewerde verslag (Athar) van Uthman bin Abi Al-Aas is oorgelewer deur Abd ar-Razzaq in Al-Musannaf (1202), Ibn Abi Shaybah in Al-Musannaf (17450), Ad-Darimi in As-Sunan (990), en Ibn Al-Jarud in Al-Muntaqa (118).

dinge wat swangerskap voorkom of dit beëindig.

Die gebruik van iets wat menstruasie voorkom deur 'n vrou is toelaatbaar met twee voorwaardes:

Eerstens: Dat sy nie vrees dat dit haar sal benadeel nie. As sy benadeling daaruit vrees, is dit nie toelaatbaar nie; weens Sy, die Verhewene, se woord:

﴿...وَلَا تَلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ...﴾

"...en moenie julleself met jul eie hande in die verderf werp nie..." [Al-Baqarah: 195],

﴿...وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾

"...en moenie julleself doodmaak nie; waarlik, Allah is vir julle Barmhartig." [An-Nisa: 29].

Tweedens: Dat dit met die toestemming van die man moet wees as dit met hom verband hou. Byvoorbeeld, as sy in 'n wagperiode ('Iddah) by hom is waartydens hy verplig is om haar te onderhou, en sy gebruik iets om haar menstruasie te voorkom sodat die periode verleng en sy onderhoud op hom toeneem. In daardie geval is dit nie vir haar toelaatbaar om iets te gebruik wat menstruasie voorkom nie, behalwe met sy toestemming. Net so, as dit bevestig word dat die voorkoming van menstruasie swangerskap voorkom, dan is die toestemming van die man noodsaaklik. Al is die toelaatbaarheid daarvan bevestig, is dit tog beter om dit nie te gebruik nie,

behalwe as daar 'n behoefte is; want om die natuur te laat soos dit is, is nader aan gebalanseerde gesondheid en veiligheid.

Wat betref die gebruik van iets wat menstruasie opwek, dit is ook toelaatbaar onder twee voorwaardes:

Eerstens: Dat sy dit nie as 'n slenter gebruik om 'n verpligting vry te spring nie, byvoorbeeld deur dit naby Ramadan te gebruik sodat sy haar vas kan breek, of sodat sy die gebed kan laat vaar, ensovoorts.

Tweedens: Dat dit met die toestemming van die man moet wees; want die voorkoms van menstruasie weerhou hom van volkome genieting, en dit is nie toelaatbaar om iets te gebruik wat sy reg verhinder nie, behalwe met sy instemming. Selfs al is sy geskei, verhaas dit die verval van die man se reg om haar terug te neem, as hy nog so 'n reg het.

Wat betref die gebruik van iets wat swangerskap voorkom, dit is van twee tipes:

Eerstens: Om dit permanent te voorkom. Dit is nie toelaatbaar nie; want dit sny swangerskap af en verminder die nageslag, en dit is teenstrydig met die bedoeling van die Wetgewer, naamlik die vermeerdering van die Islamitiese nasie (Ummah). En omdat daar geen waarborg is dat haar bestaande kinders nie sal sterf en sy as 'n weduwee sonder kinders sal agterbly nie.

Tweedens: Om dit tydelik te voorkom. Byvoorbeeld as die vrou baie swanger raak en die swangerskap haar uitput, en sy hou daarvan om haar swangerskappe byvoorbeeld tot een elke twee jaar te beplan. Dan is dit toelaatbaar, mits haar man toestemming daarvoor gee, en mits dit haar nie benadeel nie. Die bewys daarvoor is dat die Metgeselle in die tyd van die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) onttrekking ('Azl) by hul vrouens toegepas het met die doel dat hul vrouens nie swanger moes raak nie¹, en hulle is nie daarvan verbied nie. Onttrekking is wanneer hy met sy vrou gemeenskap het en homself by ejakulasie terugtrek sodat hy buite die geslagsdeel ejakuleer.

Wat betref die gebruik van iets om swangerskap te beëindig (aborsie), dit is van twee tipes:

Eerstens: Dat die doel van die beëindiging die vernietiging daarvan is. As dit is na die inblaas van die siel daarin, dan is dit sonder twyfel verbode (Haram); want dit is die moord op 'n beskermde siel sonder reg, en die moord op 'n beskermde siel is verbode deur die Boek, die Sunnah, en die konsensus van die Moslems. En as dit voor die inblaas van die siel is, dan het die geleerdes verskil

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari: Boek van die Huwelik, Hoofstuk: Onttrekking ('Azl), nr. (5209). En Muslim: Boek van die Huwelik, Hoofstuk: Die bepaling van onttrekking, nr. (1440), uit die Hadith van Jabir, mag Allah tevrede met hom wees.

oor die toelaatbaarheid daarvan. Onder hulle is dié wat dit toegelaat het, onder hulle is dié wat dit verbied het, en onder hulle is dié wat gesê het: Dit is toelaatbaar solank dit nog nie 'n bloedklont ('Alaqah) is nie, dit wil sê, solank as veertig dae nog nie verby is nie. En onder hulle is dié wat gesê het: Dit is toelaatbaar solank daar nog nie 'n menslike vorm daarin sigbaar is nie.

En die veiligste benadering is om die beëindiging daarvan te verbied, behalwe in geval van nood, soos wanneer die moeder siek is en nie die swangerskap kan verduur nie, of iets soortgelyk. In daardie geval is dit toelaatbaar om dit te beëindig, behalwe as daar 'n tydperk verloop het waartydens 'n menslike vorm sigbaar kan wees, in welke geval dit verbied word. En Allah weet die beste.

Tweedens: Dat die doel van die beëindiging daarvan nie vernietiging is nie, soos wanneer die poging om dit te laat uitkom teen die einde van die swangerskapstyd en naby geboorte is. Dit is toelaatbaar, mits daar geen skade vir die moeder of die kind is nie, en mits dit nie 'n operasie benodig nie. As dit wel 'n operasie benodig, is daar vier situasies:

Die eerste: Dat die moeder lewend is en die fetus lewend is. Dan is die operasie nie toelaatbaar nie, behalwe as gevolg van 'n noodsaaklikheid, soos wanneer haar geboorte moeilik raak en sy 'n operasie benodig. Dit is omdat die liggaam 'n

toevertroude bewaring (Amanah) by die dienskneg is, so hy mag nie daarin optree met dinge wat gevaarlik kan wees nie, behalwe vir 'n oorweldigende voordeel. En omdat hy dalk mag dink dat daar geen skade in die operasie is nie, en dan vind die skade tog plaas.

Die tweede: Dat die moeder dood is en die fetus dood is. Dan is dit nie toelaatbaar om die operasie uit te voer om dit uit te haal nie, weens die gebrek aan enige nut.

Die derde: Dat die moeder lewend is en die fetus dood is. Dan is dit toelaatbaar om die operasie uit te voer om dit uit te haal, mits daar nie gevrees word vir skade aan die moeder nie. Omdat die uiterlike - en Allah weet die beste - is dat as die fetus sterf, dit amper onmoontlik is om sonder 'n operasie uit te kom. As dit dan in haar baarmoeder bly, sal dit haar verhoed van toekomstige swangerskappe, dit sal swaar vir haar wees, en sy sal moontlik vir lank sonder 'n man gelaat word as sy in 'n 'Iddah van 'n vorige man was.

Die vierde: Dat die moeder dood is en die fetus lewend is. As daar nie gehoop word op sy lewe nie, is dit nie toelaatbaar om die operasie uit te voer nie.

En as daar wel op sy lewe gehoop word, en as 'n gedeelte van hom reeds uitgekom het, word die buik van die moeder gesny om die res van hom uit te haal. As niks van hom uitgekom het nie, het ons metgeselle (Hanbalis), mag Allah hulle begenadig,

gesê: Die buik van die moeder word nie gesny om die fetus uit te haal nie, want dit is verminking (Muthlah). Maar die korrekte siening is dat die buik wel gesny word as dit nie moontlik is om hom sonder dit uit te haal nie. En dit is die keuse van Ibn Hubayrah. Hy het in Al-Insaf¹ gesê: "En dit is die mees voorkeur mening."

Ek sê: Veral in ons huidige tyd, aangesien die uitvoering van 'n operasie nie verminking is nie; want die buik word gesny en dan weer toegewerk. En omdat die heiligheid van die lewende groter is as die heiligheid van die dooie; en omdat die redding van 'n onskuldige (Ma'sum) van vernietiging verpligtend is. Die fetus is 'n onskuldige mens, daarom is die redding daarvan verpligtend. En Allah weet die beste.v

Let wel: In die bogenoemde situasies waar die beëindiging van swangerskap toelaatbaar is, is dit noodsaaklik om die toestemming te hê van die persoon aan wie die swangerskap behoort, soos die eggenoot.

En hiermee eindig wat ons oor hierdie belangrike onderwerp wou skryf. Ons het onself daarin beperk tot die grondbeginsels van die vraagstukke en die reëls daarvan, want andersins is die vertakkings en besonderhede daarvan, asook dit wat vrouens in daardie verband ervaar, 'n see

¹ Al-Insaf (2/556).

sonder 'n strand. Maar die persoon met insig kan die vertakings na hul grondbeginsels herlei, en die besonderhede na hul algemene konsepte en reëls, en kan dinge evalueer volgens soortgelyke dinge.

En laat die Mufti weet dat hy 'n tussenganger is tussen Allah en Sy skepping in die oordrag van dít waarmee Sy boodskappers gekom het, asook in die verduideliking daarvan aan die skepping. En dat hy verantwoordelik is vir wat in die Boek en die Sunnah is, aangesien hulle die twee bronne is wat die dienskneg opgedra is om te verstaan en waarvolgens hy moet handel. En enigiets wat die Boek en die Sunnah weerspreek, is 'n fout wat teruggewerp moet word teen die een wat dit sê, en dit is nie toelaatbaar om daarvolgens te handel nie. Alhoewel die een wat dit gesê het dalk verskoonbaar is en beloon word vir sy persoonlike inspanning (Ijtihad), is dit nie toelaatbaar vir 'n ander, wat bewus is van sy fout, om dit te aanvaar nie.

En dit is verpligtend vir die Mufti om sy intensie opreg te maak vir Allah die Verhewene, en om Sy hulp te soek by elke gebeurtenis wat na hom toe kom, en om die Verhewene te smee om standvastigheid en sukses vir die bereiking van dít wat korrek is.

En hy moet seker maak dat sy fokus val op dít wat in die Boek en die Sunnah is. Hy moet dus

daarin kyk en soek, asook in die woorde van die mense van kennis wat kan help om dit te verstaan.

Dit gebeur dikwels dat 'n kwessie ontstaan waaroor 'n mens in die woorde van die geleerdes soek sover hy in staat is, en dan vind hy niks wat sy hart ten opsigte van die oordeel daarvan gerusstel nie, en dalk vind hy glad nie eers vermelding daarvan in sy geheel nie. Maar as hy na die Boek en die Sunnah terugkeer, word die oordeel vir hom duidelik en naby aan die lig gebring, en dít is na gelang van sy opregtheid, kennis en begrip.

Dit is ook verpligtend vir die Mufti om hom te bedink en nie haastig te wees met 'n oordeel by ingewikkelde kwessies nie. Want hoeveel keer het iemand hom gehaas met 'n oordeel, net om na latere, nader besinning te besef dat hy verkeerd was, en dan daaroor spyt te kry, en dalk is hy nie eens in staat om die uitsprake wat hy gegee het weer reg te stel nie!

Wanneer die mense geduld en noukeurigheid by 'n Mufti sien, sal hulle vertrou in sy woord hê en dit in ag neem. Maar as hulle sien dat hy oorhaastig is – en die oorhaastige begaan baie foute – sal hulle geen vertrou hê in dít waaroor hy uitsprake (Fatawa) lewer nie. Sodoende ontnem hy homself en ander deur sy haastigheid en foute van die kennis en korrekte insigte wat hy wél besit.

Ons smee Allah die Verhewene om ons en ons Moslem-broeders te lei op Sy reguit pad, om vir ons

te sorg met Sy welwillendheid, en ons deur Sy bewaring teen struikelblokke te beskerm; Hy is waarlik Barmhartig en Edel. En mag die seëninge en vrede van Allah op ons profeet Muhammad, sowel as sy familie en sy metgeselle, in die geheel wees. En alle lof behoort aan Allah, deur wie se guns die goeie dinge volbring word.

Voltooi deur die pen van die een wat afhanklik is van Allah,

Muhammad as-Salih Al-Uthaymeen,
in die oggendure (Duha) van Vrydag,
14 Sha'ban in die jaar 1392 AH.

*

الفهرس

'n Verhandeling oor die Natuurlike Bloeding van Vroue	2
'n Verhandeling oor die Natuurlike Bloeding van Vroue	2
Hoofstuk Een: Oor die betekenis van menstruasie en die wysheid daaragter.	5
Hoofstuk Twee: Oor die tyd en duur van menstruasie.....	6
Hoofstuk Drie: Oor die veranderinge of onreëlmatighede rakende menstruasie.....	17
Hoofstuk Vier: Oor die bepalings van menstruasie	23
Hoofstuk Vyf: Oor onreëlmatige bloeding (Istihadah) en die bepalings daarvan.....	47
Die situasies van Istihadah:	48
Die toestand van die een wat soortgelyk is aan 'n vrou met Istihadah:	54
Die bepalings van Istihadah:	56
Hoofstuk Ses: Oor nageboortelike bloeding (Nifas) en die bepaling daarvan.....	58
Bepalings van Nifas:.....	60
Hoofstuk Sewe: Oor die gebruik van dinge wat menstruasie voorkom of dit opwek, en dinge wat swangerskap voorkom of dit beëindig.	64